

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE cu privire la sistemul administrației penitenciare

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul de reglementare

Prezenta lege stabilește cadrul juridic și principiile de activitate, organizarea și funcționarea, atribuțiile, împuternicirile și obligațiile sistemului administrației penitenciare, finanțarea și asigurarea tehnico-materială, precum și statutul juridic și protecția socială a funcționarilor publici cu statut special din cadrul acestuia.

Articolul 2. Principiile de bază ale activității

(1) Exercițarea activității din cadrul sistemului administrației penitenciare se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în conformitate cu principiile: legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului, transparenței, respectării secretului de stat și a altor informații oficiale cu accesibilitate limitată.

(2) În temeiul caracterului deosebit al sarcinilor îndeplinite, care depășesc limitele raporturilor obișnuite de muncă, personalului sistemului administrației penitenciare sînt acordate privilegii, garanții și compensații în conformitate cu prezenta lege și alte acte normative.

Articolul 3. Colaborarea cu autoritățile administrației publice centrale și locale, cu mass-media, societatea civilă și cu organisme internaționale

(1) Relațiile dintre personalul sistemului administrației penitenciare și reprezentanții altor autorități publice de apărare națională, securitate a statului și ordine publică se bazează pe colaborarea și sprijinul reciproc în vederea exercitării calitative a atribuțiilor de serviciu.

(2) Pentru asigurarea executării eficiente a atribuțiilor sistemului administrației penitenciare, Administrația Națională a Penitenciarelor și instituțiile subordonate colaborează cu autoritățile administrației publice, cu organele de drept, cu mass-media și cu alte instituții, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare a lor, în modul stabilit de legislație.

(3) Pentru îndeplinirea sarcinilor sistemului administrației penitenciare, Administrația Națională a Penitenciarelor și instituțiile subordonate colaborează cu organele similare din alte state, în conformitate cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 4. Consultarea obligatorie a organizațiilor sindicale reprezentative

La elaborarea actelor normative prevăzute de prezenta lege sau a altor acte normative, în domeniul raporturilor de serviciu a funcționarilor publici cu statut special, este obligatorie consultarea organizațiilor sindicale reprezentative din sistemul administrației penitenciare.

Articolul 5. Transparența activității

(1) Administrația Națională a Penitenciarelor acordă informații oficiale persoanelor fizice și juridice în condițiile legii.

(2) Administrația Națională a Penitenciarelor nu poate oferi sau face publice informații ce sînt atribuite la secretul de stat sau comercial, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Se interzice dezvăluirea informațiilor ce ar prejudicia onoarea, demnitatea sau siguranța unei persoane, interesele legitime ale persoanelor fizice și juridice, ar împiedica prevenirea, investigarea unor infracțiuni sau contravenții sau ar favoriza comiterea acestora.

(3) Administrația Națională a Penitenciarelor furnizează informații ce ar încălca prezumția de nevinovăție, normele de etică a personalului sistemului administrației penitenciare, interesele de securitate a persoanei sau a statului.

(4) Transparența activității sistemului administrației penitenciare se asigură prin colaborarea cu societatea civilă, prin plasarea informației de utilitate publică în mass-media și pe pagina-web oficială a Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și în conformitate cu legislația privind transparența în procesul decizional.

Articolul 6. Controlul activității sistemului administrației penitenciare

(1) Întru executarea eficientă a atribuțiilor sistemului administrației penitenciare, Administrația Națională a Penitenciarelor este obligată să prezinte anual pînă la data de 5 februarie raportul de activitate a sistemului administrației penitenciare Ministerului Justiției, Guvernului, Parlamentului, Președintelui și Avocatului Poporului.

(2) Proiectul raportului anual privind activitatea sistemului penitenciar este supus dezbaterilor publice cu cel puțin o lună înainte de prezentarea acestuia autorităților menționate la alin. (1) și este publicat pe pagina web a Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Articolul 7. Competența Ministerului Justiției

Ministerul Justiției exercită controlul și coordonează activitatea Administrației Naționale a Penitenciarelor, elaborează și promovează politica statului în domeniul sistemului administrației penitenciare, exercită alte atribuții prevăzute de legislația în vigoare și alte acte normative.

Capitolul II

STRUCTURA ȘI ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII SISTEMULUI ADMINISTRAȚIEI PENITENCIARE

Articolul 8. Structura sistemului administrației penitenciare

- (1) Sistemul administrației penitenciare are următoarea structură:
 - a) Administrația Națională a Penitenciarelor;
 - b) subdiviziunile subordonate;
 - c) instituțiile penitenciare.
- (2) Instituțiile subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor, în sensul prezentei legi, sînt subdiviziunile subordonate și instituțiile penitenciare din cadrul sistemului administrației penitenciare.
- (3) Unitățile prevăzute la alin. (1) sînt persoane juridice și dispun de conturi trezoreriale și bancare.
- (4) Structura organizatorică a sistemului administrației penitenciare se aprobă prin hotărîre de Guvern, la propunerea ministrului justiției, iar statele de personal ale Administrației Naționale a Penitenciarelor și instituțiilor subordonate se aprobă de către director.
- (5) Numărul maxim de posturi necesare sistemului administrației penitenciare se stabilește prin hotărîre de Guvern, la propunerea ministrului justiției.
- (6) Regulamentele de organizare și funcționare, statele de personal și efectivul subdiviziunilor specificate la alin. (1) lit. a) - c), cu excepția Regulamentului de organizare și funcționare a Administrației Naționale a Penitenciarelor, se aprobă de directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Articolul 9. Administrația Națională a Penitenciarelor

- (1) Administrația Națională a Penitenciarelor (în continuare „Administrația” este autoritatea administrativă subordonată Ministerului Justiției, care exercită atribuțiile și implementează politica statului în domeniul punerii în executare a pedepselor penale privative de libertate, măsurii arestului preventiv, sancțiunii arestului contravențional, precum și a măsurilor de siguranță aplicate persoanelor private de libertate.
- (2) Administrația și instituțiile subordonate fac parte din autoritățile publice de apărare națională, securitate a statului și ordine publică.
- (3) Regulamentul privind organizarea și funcționarea Administrației Naționale a Penitenciarelor, efectivul-limită și structura organizatorică ale sistemului administrației penitenciare se aprobă de Guvern.
- (4) Administrația este ordonatorul principal de credite în cadrul sistemului administrației penitenciare
- (5) Administrația este condusă de director, numit și eliberat din funcție de ministrul justiției.
- (6) Directorul Administrației este asistat de adjuncți. Directorii adjuncți ai Administrației sînt numiți și eliberați din funcție de ministrul justiției, la propunerea directorului Administrației.
- (7) Administrația dispune de simbolică proprie aprobată prin ordinul directorului Administrației și înregistrată în modul stabilit de legislație.

Articolul 10. Subdiviziunile subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor

Subdiviziunile subordonate sunt unitățile structurale subordonate Administrației ce au în competența sa asigurarea implementării politicii statului în anumite subdomenii sau sfere din domeniile de activitate care sunt încredințate Administrației.

Articolul 11. Instituțiile penitenciare

(1) Instituțiile penitenciare sînt organele care asigură executarea pedepselor de către persoanele condamnate la închisoare sau la detențiune pe viață, se asigură detenția provizorie a persoanelor față de care a fost aplicată măsura arestului preventiv sau sancțiunea arestului contravențional.

(2) Instituțiile penitenciare sînt:

- a) penitenciarele de tip deschis;
- b) penitenciarele de tip semiînchis;
- c) penitenciarele de tip închis;
- d) penitenciarele pentru minori;
- e) penitenciarele pentru femei;
- f) casele de arest;
- g) spitalele penitenciare.

(3) Tipurile instituțiilor penitenciare prevăzute la alin. (2) lit. a) - f) sunt reglementate de Codul de Executare al Republicii Moldova.

(4) Spitalele penitenciare asigură detenția temporară a tuturor categoriilor de deținuți care necesită asistență medicală de staționar, cu respectarea cerințelor de deținere separată în funcție de maladia, statutul procesual al persoanei, sexul și vârsta acesteia.

(5) Într-o instituție penitenciară pot fi create, cu respectarea particularităților prevăzute de Codul de executare al Republicii Moldova, mai multe sectoare distincte de detenție, prevăzute pentru instituțiile penitenciare specificate la alin. (2).

(6) Hotărârile privind crearea și lichidarea instituțiilor penitenciare se adoptă de Guvern, la propunerea Ministerului Justiției. Deciziile privind suspendarea activității instituțiilor penitenciare, crearea și lichidarea sectoarelor distincte de detenție, prevăzute la alin. (10), se aprobă de ministrul justiției.

(7) Pentru evidența, gestionarea și paza bunurilor penitenciarelor a căror activitate a fost suspendată, la decizia ministrului justiției, sînt menținute în statele de personal persoane pentru realizarea sarcinilor menționate, inclusiv cu dreptul la prima și a doua semnătură, pînă la finalizarea și conservarea procesului. Persoanele menționate sînt salarizate conform funcțiilor deținute în condițiile legislației.

(8) În cazurile în care numărul de persoane deținute în instituțiile penitenciare se micșorează ca urmare a amnistiei, modificării legislației, condițiilor de executare a pedepselor și în alte cazuri stabilite prin lege, unitățile de personal ale acestor instituții nu se vor micșora în decursul a 2 ani. La decizia ministrului justiției, funcționarii publici cu statut special pot fi detașați, în condițiile legii, la alte instituții penitenciare.

Articolul 12. Întreprinderile de stat din cadrul sistemului administrației penitenciare

(1) Întreprinderile de stat din cadrul sistemului administrației penitenciare, cu statut de persoană juridică, își pot desfășura activitatea atât pe lângă instituțiile penitenciare, cât și de sine stătător.

(2) Întreprinderile de stat din cadrul sistemului administrației penitenciare sînt în drept să constituie asociații în condițiile legislației în vigoare.

(3) Administrația exercită atribuțiile de fondator pentru întreprinderile de stat din cadrul sistemului administrației penitenciare și stabilește anual modalitatea de repartizare și utilizare a veniturilor acestor întreprinderi.

(4) Întreprinderile de stat din cadrul sistemului administrației penitenciare sînt administrate și își desfășoară activitatea conform legislației.

Capitolul III

ATRIBUȚIILE, DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE PERSONALULUI SISTEMULUI ADMINISTRAȚIEI PENITENCIARE

Articolul 13. Atribuțiile Administrației și instituțiilor subordonate

În realizarea obiectivelor din domeniul său de activitate, Administrația și instituțiile subordonate exercită, în principal, următoarele atribuții:

a) asigură punerea în executare a pedepselor penale privative de libertate, a măsurii preventive sub formă de arest preventiv și a sancțiunii arestului contravențional;

b) asigură ordinea de drept, legalitatea și egalitatea în instituțiile penitenciare, securitatea persoanelor private de libertate precum și în timpul escortării lor, a personalului din sistemul administrației penitenciare și a persoanelor aflate pe teritoriile instituțiilor penitenciare;

c) menține regimul de intrare, ieșire precum și ordinea publică la punctele de control și trecere în penitenciare;

d) asigură evidența, inclusiv automatizată, a persoanelor reținute, arestate și condamnate;

e) efectuează activități speciale de investigații în comun cu organele de stat competente în modul stabilit de legislație;

f) asigură antrenarea la muncă a deținuților, asigurarea pentru aceștia a posibilității de a se instrui în învățămîntul mediu de cultură generală și profesional, educarea lor spirituală și cultural-estetică, precum și realizarea măsurilor pentru adaptarea socială a persoanelor eliberate din locurile de detenție;

g) asigură hrana, asistența medicală și obiectele de primă necesitate pentru deținuți, conform normelor stabilite de Guvern;

h) escortează condamnații, inclusiv cei transferați în/din străinătate;

i) gestionează și dezvoltă sisteme informaționale integrate, culege, stochează, prelucrează, valorifică și face schimb de informații cu alte autorități în vederea executării atribuțiilor sale;

j) cooperează cu autoritățile administrației publice centrale și locale, cu alte instituții, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare a lor;

k) asigură aplicarea prevederilor convențiilor, tratatelor, acordurilor și protocoalelor în domeniul de competență semnate între Republica Moldova și alte state, comunități de state, organizații internaționale sau regionale;

l) asigură cooperarea, în domeniile specifice de activitate, cu organele similare ale statelor vecine, ale altor state sau comunități de state conform acordurilor la care Republica Moldova este parte.

Articolul 14. Drepturile și obligațiile Administrației și instituțiilor subordonate

(1) În exercitarea atribuțiilor care îi revin, Administrația și instituțiile subordonate, conform competențelor, au dreptul:

a) să construiască instalații tehnico-genistice în scop de pază, supraveghere și control al penitenciarelor, să instaleze rețele speciale de comunicație, să amplaseze și să folosească tehnica, armamentul și alte mijloace în condițiile legii;

b) să controleze documentele persoanelor și ale mijloacelor de transport necesare pentru intrarea pe teritoriul instituțiilor penitenciare;

c) să instituie un regim special în penitenciare în caz de calamități naturale, epidemii, epizootii, avarii, tulburări de masă, nesupunere în grup a condamnaților, luare de ostatici, conjunctură externă, război ori alte cazuri de forță majoră care pun în pericol viața sau sănătatea oamenilor;

d) să țină evidența persoanelor, a mijloacelor de transport și a datelor reale necesare pentru asigurarea regimului în penitenciare și să dețină în acest scop sisteme informaționale;

e) să solicite și să primească din partea autorităților publice, persoanelor fizice și juridice informații în cazurile și în limitele prevăzute de legislație;

f) să utilizeze, în interes de serviciu, în conformitate cu legislația, mijloacele statale de informare în masă pentru transmiterea informației;

g) să organizeze și să efectueze operațiuni speciale în penitenciare, precum și să desfășoare activități informațional-analitice, măsuri profilactice pentru asigurarea regimului în penitenciare;

h) să rețină făptuitorul, pentru infracțiuni comise în locurile de detenție, în timpul escortării sau în legătură cu punerea în executare a sentințelor de condamnare, să ridice corpurile delictive, să solicite informațiile și documentele necesare pentru constatarea infracțiunii, să citeze persoane și să obțină de la ele declarații, să procedeze la evaluarea pagubei și să efectueze orice alte acțiuni care nu suferă amânare, cu întocmirea proceselor-verbale în care se vor consemna acțiunile efectuate și circumstanțele constatate în condițiile Codului de procedură penală;

i) să întreprindă măsuri de contracarare a introducerii ilegale în penitenciare a mărfurilor și a altor bunuri interzise sau cu acces limitat, conform legislației;

j) să efectueze cercetări științifice, să formeze grupuri de lucru din personalul sistemului administrației penitenciare și din experți invitați pentru desfășurarea acestora, precum și pentru elaborarea de acte în probleme prioritare;

k) să expedieze, în modul stabilit, autorităților publice, persoanelor fizice și juridice propuneri de înlăturare a cauzelor și a condițiilor care favorizează săvârșirea infracțiunilor și contravențiilor ce țin de competența sa;

l) să atragă, pe principii benevole, la executarea atribuțiilor sale persoane fizice și juridice, precum și să le stimuleze conform legislației privind activitatea specială de investigații;

m) să negocieze și să încheie, în condițiile legii, contracte și acorduri cu persoane fizice și juridice în probleme ce țin de competența sa.

(2) În exercitarea atribuțiilor care îi revin, Administrația și instituțiile subordonate, conform competențelor, au următoarele obligații:

a) să ceară de la deținuți și de la alte persoane îndeplinirea obligațiilor prevăzute de legislație și de Statutul executării pedepsei de către condamnați;

b) să aplice față de deținuți măsurile de influențare și de constrângere prevăzute de legislație;

c) să percheziționeze deținuții, mijloacele de transport aflate pe teritoriul instituțiilor penitenciare, întreprinderilor de stat din cadrul sistemului penitenciar și pe teritoriile aferente cu regim special, să ridice obiectele și documentele interzise, să controleze lucrurile și hainele persoanelor care intră sau ies în/din penitenciar și în/din obiectivele unde sînt antrenați la muncă deținuții, cu excepția persoanelor menționate la art. 181 alin.(1) din Codul de executare și a avocaților cărora li se propune să depună spre păstrare lucrurile aflate asupra lor, interzise în penitenciar, acțiunile menționate consemnându-se într-un proces-verbal;

d) să înregistreze deținuții, precum și să-i fotografieze, să efectueze înregistrarea audio, înregistrarea video, dactiloscopia acestora în limitele și în cazurile stabilite de lege;

e) să efectueze examenul medical general al deținuților în scopul profilaxiei și depistării bolilor, precum și examenul medical în scopul constatării faptelor de consum de alcool, substanțe narcotice sau toxice;

f) să folosească serviciile mass-media în vederea căutării deținuților evadați;

g) să aplice forța fizică și mijloacele speciale, să folosească și să aplice arma de foc în cazurile și în modul stabilite de lege;

h) să asigure în instituțiile penitenciare regimurile de detenție, prevăzute în Codul de executare, corespunzătoare fiecărui tip de penitenciar înființat în instituția respectivă;

i) să asigure deținuților posibilitatea să-și apere drepturile prin intermediul procuraturii, avocaturii, instanțelor judecătorești;

j) să asigure persoanelor deținute în locurile de arest preventiv respectarea statutului lor juridic, ținînd cont de prezumția de nevinovăție;

k) să asigure în locurile de arest preventiv condiții de deținere pentru femei și minori;

l) să acorde condamnaților sprijin la obținerea studiilor superioare prin formele de organizare a învățămîntului cu frecvență redusă, instruire individuală și autoinstruire;

m) să acorde, în cazul aplicării măsurilor corecționale, prioritate metodelor de convingere și de stimulare față de măsurile prohibitive și cele disciplinare;

n) să aplice pe larg, în scopul corijării condamnaților, programe de influențare diferențiată asupra infractorilor, luînd în considerare comportamentul, starea psihică și gradul lor de declasare;

o) să asigure garantarea libertății conștiinței, să dea posibilitate reprezentanților cultelor religioase și părților lor componente să viziteze instituțiile penitenciare pentru propovăduire și oficiere a ritualurilor;

p) să înlesnească, prin stabilirea unor contacte preliminare cu agențiile teritoriale pentru ocuparea forței de muncă, adaptarea socială a persoanelor eliberate din locurile de detenție, să acorde sprijin asociațiilor obștești și structurilor patronale, în ale căror atribuții intră participarea la reeducarea condamnaților, la pregătirea acestora pentru eliberare, precum și la adaptarea socială după eliberarea lor din locurile de detenție;

q) să posede, să folosească și să dispună, în limitele competenței stabilite, de bunurile atribuite instituțiilor penitenciare;

s) să primească în proprietate sau posesie și folosință, în modul și în cazurile stabilite de lege, de la persoanele fizice și/sau juridice, bunuri mobile și imobile și/sau mijloace financiare.

(3) Pentru executarea eficientă a atribuțiilor sale, Administrația și instituțiile subordonate au dreptul de a colecta, prelucra și păstra informațiile despre persoanele reținute, arestate și condamnate, de a crea și utiliza sisteme informaționale automatizate proprii, de a utiliza sistemele informaționale automatizate ale altor unități în conformitate cu prevederile legislației cu privire la protecția datelor cu caracter personal.

Capitolul IV

FINANȚAREA ȘI ASIGURAREA ACTIVITĂȚII SISTEMULUI ADMINISTRAȚIEI PENITENCIARE

Articolul 15. Finanțarea sistemului administrației penitenciare

(1) Finanțarea Administrației și instituțiilor subordonate se face cu destinație specială de la bugetul de stat și din alte surse neinterzise de legislație.

(2) Autoritățile administrației publice locale sînt în drept să aloce mijloacele de care dispun pentru întreținerea sistemului administrației penitenciare.

(3) Veniturile obținute din activitatea sistemului administrației penitenciare se folosesc pentru sporirea volumului de lucrări executate și de servicii prestate, pentru necesitățile gospodărești, asigurarea și organizarea dezvoltării sociale și culturale, odihna și stimularea personalului, pentru îmbunătățirea condițiilor de detenție și pentru dezvoltarea sferei sociale a acestuia.

(4) Administrația va centraliza pînă la 1/3 din veniturile mijloacelor speciale ale instituțiilor penitenciare și o parte din veniturile întreprinderilor de stat din cadrul sistemului administrației penitenciare, care se vor utiliza pentru îmbunătățirea condițiilor de detenție și dezvoltarea bazei tehnico-materiale a acestuia.

Articolul 16. Asigurarea materială și tehnică

(1) Bunurile sistemului administrației penitenciare include: spații de serviciu și edificii ale organizațiilor și instituțiilor de învățămînt pentru pregătirea și specializarea personalului, utilaje, baza instructiv-materială și mijloace tehnice de instruire, armament, tehnică specială, construcții și alte bunuri utilizate de sistemul administrației penitenciare la executarea atribuțiilor care îi revin.

(2) Asigurarea materială și tehnică a Administrației și instituțiilor subordonate, precum și crearea infrastructurii la obiectivele și subdiviziunile sale se efectuează din contul bugetului de stat, precum și din alte surse neinterzise de legislație.

(3) Normele de asigurare cu principalele tipuri de armament, cu tehnică specială, muniții, echipament, cu produse alimentare și cu alte bunuri, precum și normele de consum al carburanților și lubrifianților, modul de primire în dotare, de procurare a armamentului, tehnicii speciale și a altui patrimoniu se aprobă de Guvern.

(4) Construcția, reconstrucția sau punerea la dispoziție spre folosință a obiectivelor destinate sistemului administrației penitenciare se efectuează în modul și potrivit normelor stabilite de Guvern, cu finanțare de la bugetul de stat, precum și din mijloacele autorităților administrației publice locale, la a căror inițiativă se efectuează construcția, reconstrucția sau transmiterea bunurilor în proprietatea sistemului administrației penitenciare.

(5) Funcțiile de administrare a bunurilor, transmise sistemului administrației penitenciare, sînt exercitate, în conformitate cu legea, de Administrație.

(6) Instituțiile subordonate Administrației posedă, folosesc și dispun de bunuri cu drept de administrare economică în modul stabilit de legislație.

Capitolul V

STATUTUL JURIDIC AL PERSONALULUI DIN SISTEMUL ADMINISTRAȚIEI PENITENCIARE

Articolul 17. Personalul din sistemul administrației penitenciare

(1) Personalul din sistemul administrației penitenciare este constituit din funcționari publici, funcționari publici cu statut special și din salariați.

(2) Statutul funcționarilor publici din cadrul sistemul administrației penitenciare este reglementată de Legea nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

(3) Statutul funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare este reglementat de prezenta lege și este conferit datorită naturii atribuțiilor de serviciu care implică îndatoriri și riscuri deosebite. Acțiunea Codului muncii se extinde asupra raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special în măsura în care nu este reglementată de prezenta lege.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, funcționarul public cu statut special este investit cu exercitarea prerogativelor de putere publică, în limitele competențelor stabilite prin lege. În exercitarea misiunilor de pază, escortare și supraveghere a persoanelor private de libertate, precum și în alte situații temeinic justificate, funcționarul public cu statut special poate folosi, în condițiile legii, tehnica, mijloacele și armamentul din dotare. Autoritatea funcției nu poate fi exercitată în interes personal.

(5) Salariaților din sistemul administrației penitenciare, care nu au statut de funcționar public sau funcționar public cu statut special, angajați în baza contractului individual de muncă, li se aplică legislația muncii.

(6) Atribuțiile și competențele personalului din sistemul administrației penitenciare se stabilesc prin fișa postului, întocmită în conformitate cu prevederile prezentei legi, Metodologiei cu privire la elaborarea, coordonarea și aprobarea fișei

postului, Regulamentului de organizare și funcționare a Administrației Naționale a Penitenciarelor, aprobat prin hotărâre de Guvern, și ale Regulamentelor instituțiilor subordonate, aprobate prin ordin al directorului Administrației.

Articolul 18. Activitatea funcționarului public cu statut special din sistemul administrației penitenciare

(1) Activitatea profesională a personalului din sistemul administrației penitenciare se desfășoară în interesul comunității, prin punerea în aplicare a legislației privind executarea pedepselor privative de libertate și a măsurilor privative dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, în limitele competențelor stabilite prin lege.

(2) Funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare este obligat să respecte prevederile reglementărilor interne și să îndeplinească ordinele și dispozițiile legale ale conducătorilor ierarhic superiori privind activitatea sa profesională.

(3) Funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare are dreptul să refuze, în scris și motivat, îndeplinirea dispozițiilor primite de la conducătorul ierarhic superior, dacă le consideră ilegale. Dacă cel care a emis dispoziția o formulează în scris, funcționarul public cu statut special este obligat să o execute, cu excepția cazului în care aceasta este vădit ilegală. Funcționarul public cu statut special este obligat să aducă la cunoștința conducătorului ierarhic superior al persoanei care a emis dispoziția aceste situații.

(4) Funcționarul public cu statut special nu poate fi sancționat sau prejudiciat pentru sesizarea cu bună-credință cu privire la dispozițiile ilegale ale superiorului.

(5) Conducătorii poartă răspundere pentru legalitatea și oportunitatea dispozițiilor pe care le dau personalului din subordine, fiind obligați, totodată, să verifice modul de îndeplinire a acestora.

Capitolul VI

STRUCTURA CARIEREI FUNCȚIONARULUI PUBLIC CU STATUT SPECIAL DIN SISTEMUL ADMINISTRAȚIEI PENITENCIARE

Articolul 19. Funcționarii publici cu statut special debutanți și definitivi

(1) Funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare sînt debutanți sau definitivi.

(2) Funcționarii publici cu statut special debutanți din sistemul administrației penitenciare sînt persoanele care ocupă, în urma concursului, o funcție publică în Administrație sau în instituțiile subordonate acesteia, pînă la definitivare.

(3) Funcționarii publici cu statut special definitivi din sistemul administrației penitenciare sînt persoanele care, după efectuarea perioadei de probă, sînt evaluați pozitiv privind activitatea lor profesională în calitate de funcționari publici cu statut special debutanți, în condițiile prezentei legi.

Articolul 20. Categoriile funcționarilor publici cu statut special

(1) Funcționarii publici cu statut special se împart în două categorii, în raport cu nivelul minim al studiilor necesare, după cum urmează:

a) categoria A - corpul ofițerilor de penitenciare - cuprinde funcționarii publici cu statut special cu studii superioare de profil, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, eliberată de instituții de învățământ acreditate de Ministerul Educației, precum și instituții de învățământ din alte state;

b) categoria B - corpul subofițerilor de penitenciare - cuprinde funcționarii publici cu statut special cu studii liceale absolvite cu diplomă de bacalaureat. La funcțiile corpului de subofițeri pot participa la concurs și candidații cu diplomă de studii medii de specialitate, precum și cu diplomă de licență, în condițiile prevăzute la lit.a) a prezentului articol.

(2) Categoriile de funcționari publici cu statut special se împart pe corpuri și grade speciale, în ordine regresivă, după cum urmează:

A. Corpul ofițerilor de penitenciare:

- a) general-maior de justiție;
- b) colonel de justiție;
- c) locotenent-colonel de justiție;
- d) maior de justiție;
- e) căpitan de justiție;
- f) locotenent major de justiție;
- g) locotenent de justiție;

B. Corpul subofițerilor de penitenciare:

- a) plutonier adjutant de justiție;
- b) plutonier major de justiție;
- c) plutonier de justiție;
- d) sergent major de justiție;
- e) sergent de justiție.

(3) Persoanelor transferate în sistemul administrației penitenciare din alte autorități publice de apărare națională, securitate a statului și ordine publică li se echivalează gradele speciale sau militare deținute cu gradele speciale prevăzute de prezenta lege, fiind luată în considerație și vechimea în gradele respective.

(4) Gradul special se acordă funcționarului public cu statut special personal.

(5) Gradul special poate fi primar sau următor.

(6) În conformitate cu dispozițiile art. 85, la gradele speciale ale persoanelor aflate în grupa de rezervă se adaugă cuvintele „în rezervă”, iar celor aflate în grupa de retragere – cuvintele „în retragere”.

Articolul 21. Funcțiile publice cu statut special

(1) În sistemul administrației penitenciare sînt utilizate următoarele funcții: funcții publice de conducere și funcții publice de execuție specifice sistemului administrației penitenciare și funcții de specialitate specifice altor sectoare de activitate.

(2) Funcțiile publice cu statut special din sistemul administrației penitenciare se stabilesc prin ordin al directorului Administrației și se diferențiază prin categorie, grad special și coeficient de ierarhizare, în cadrul efectivului-limită și a structurii aprobată de Guvern.

(3) Funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare se subordonează conducătorilor ierarhic superiori.

Capitolul VII

SELECTAREA, NUMIREA, EVIDENȚA, EVALUAREA, AVANSAREA, FORMAREA PROFESIONALĂ A FUNCȚIONARILOR PUBLICI CU STATUT SPECIAL

Secțiunea 1. Selectarea funcționarilor publici cu statut special

Articolul 22. Condițiile pentru a candida la o funcție cu statut special din sistemul administrației penitenciare

(1) Pot dobândi calitatea de funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare persoanele care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) dețin cetățenia Republicii Moldova și au domiciliul pe teritoriul acesteia;
- b) au atins vârsta de 18 ani;
- c) posedă limba de stat;
- d) posedă studiile corespunzătoare și au vechimea prevăzută de lege;
- e) au capacitate deplină de exercițiu, sînt apte din punct de vedere medical și recomandate psihologic pentru îndeplinirea funcției;
- f) nu au fost condamnate definitiv pentru săvîrșirea de infracțiuni, nu se află sub urmărire penală sau nu au fost liberate de răspundere penală în temeiurile menționate la art.53 Cod penal.
- g) se încadrează în prevederile specifice postului, inclusiv criteriul de înălțime pentru posturile din sectorul operativ, stabilit prin ordin al ministrului justiției;
- h) nu au fost eliberate din motive imputabile sau concediate dintr-o funcție publică în ultimii 5 ani;
- i) nu sînt private de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, ca pedeapsă de bază sau complementară, ca urmare a sentinței judecătorești definitive prin care s-a dispus această interdicție;
- j) nu sînt membri a unui partid sau organizații social-politice.

(2) Înainte de a fi angajat în sistemul administrației penitenciare, precum și ulterior la promovarea în funcții superioare, candidatul este supus unui control special în modul stabilit de ministrul justiției, precum și evaluării psihologice și testului de aptitudini profesionale. Candidatul este obligat să prezinte, în condițiile legii, declarații cu privire la venituri și proprietate, precum și declarații de interese personale.

(3) Candidatul care a susținut concursul urmează să fie angajat în funcție numai după exprimarea în formă scrisă a acordului cu privire la:

- a) testarea integrității profesionale, în conformitate cu Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale;
- b) evaluarea psihologică periodică a menținerii aptitudinilor psihologice necesare pentru exercitarea atribuțiilor;
- c) testarea la poligraf în timpul efectuării controlului periodic sau selectiv al activității de serviciu, în conformitate cu prevederile Legii nr. 269-XVI din 12

decembrie 2008 privind aplicarea testării la detectorul comportamentului simulat (poligraf);

d) prelucrarea datelor cu caracter personal, în conformitate cu Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

(4) La angajarea în serviciu, candidatul este supus înregistrării dactiloscopice de stat obligatorii în conformitate cu legislația.

Articolul 23. Măsurile pentru asigurarea integrității profesionale

(1) Subdiviziunea specializată a Administrației întreprinde măsuri pentru asigurarea integrității profesionale a funcționarilor publici cu statut special, prin monitorizarea stilului de viață, cu respectarea dreptului la viața intimă, familială și privată a acestuia, pentru identificarea corespunderii:

a) nivelului de trai al funcționarului public cu statut special cu nivelul legal de remunerare a acestuia și a persoanelor cu care locuiește împreună;

b) conduitei funcționarului public cu statut special cu exigențele de conduită ireproșabilă, stabilite în Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din sistemul administrației penitenciare aprobat prin ordinul ministrului justiției.

(2) Procedura de desfășurare a monitorizării stilului de viață al funcționarului public cu statut special se stabilește prin ordinul ministrului justiției.

(3) Rezultatul monitorizării stilului de viață al funcționarului public cu statut special se remite angajatorului pentru primirea deciziei.

Articolul 24. Încadrarea în sistemul administrației penitenciare

(1) Încadrarea ca funcționar public cu statut special se face prin următoarele modalități:

a) concurs

b) repartizarea cu prioritate a absolvenților instituțiilor de învățământ din țară și de peste hotare pentru pregătirea personalului de penitenciare;

c) transfer, inclusiv a militarilor și funcționarilor publici cu statut special de la alte autorități publice de apărare națională, securitate a statului și ordine publică;

d) promovarea.

(2) Condițiile de participare la concurs, organizarea și desfășurarea acestuia se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(3) La concurs pot participa, în calitate de observatori, reprezentanți ai societății civile.

(4) Litigiile cu privire la concurs se soluționează de instanța de contencios administrativ competentă.

Articolul 25. Modul de încadrare a absolvenților instituțiilor de învățământ

(1) Absolvenților instituțiilor de învățământ superior pentru pregătirea personalului de penitenciare, învățământ de zi, cu diplomă de licență - li se acordă gradul special de locotenent de justiție și sînt încadrați ca funcționari publici cu statut special definitiv, în funcții publice de execuție.

(2) Absolvenților instituțiilor de învățământ pentru pregătirea subofițerilor de penitenciare, cu durata de un an de studii, li se acordă gradul special maxim prevăzut de

funcțiile în care urmează a fi desemnați și sînt încadrați ca funcționari publici cu statut special definitiv.

(3) Absolvenților instituțiilor de învățămînt superior de profil, învingători ai concursului pentru suplinirea funcțiilor de subofițeri, li se acordă gradul special de plutonier de justiție, indiferent de gradul special maxim prevăzut pentru funcția respectivă, fiind încadrați ca funcționari publici cu statut special debutanți de categoria B, cu excepția cazurilor cînd gradele lor respective în rezervă sînt mai mari.

(4) Candidații declarați "Admis" la instituțiile de învățămînt superior pentru pregătirea personalului de penitenciare semnează un angajament prin care se obligă să participe la concursul de angajare în funcția publică cu statut special și să lucreze, în caz de promovarea concursului, cel puțin 5 ani în sistemul administrației penitenciare după absolvirea studiilor, iar în cazul nepromovării concursului, se obligă să participe la concurs timp de 5 ani consecutiv.

(5) Candidații declarați "Admis" la instituțiile de învățămînt pentru pregătirea subofițerilor de penitenciare vor semna un angajament scris prin care se obligă să participe la concursul de angajare în funcția publică cu statut special și să lucreze, în caz de promovarea concursului, cel puțin 3 ani în sistemul administrației penitenciare după absolvirea studiilor, iar în cazul nepromovării concursului, se obligă să participe la concurs timp de 3 ani consecutiv.

(6) Persoanele prevăzute la alin.(4) și (5), care nu respectă angajamentul, sînt obligate să restituie cheltuielile de școlarizare, proporțional cu perioada rămasă pînă la împlinirea termenelor pentru care au semnat angajamentul, cu excepția cazului în care nerespectarea angajamentului se datorează unor motive neimputabile acestora sau a transferului la alte autorități publice de apărare națională, securitate a statului și ordine publică.

(7) Cheltuielile de școlarizare cuprind mijloacele bănești achitate personalului implicat în procesul de instruire, cheltuieli pentru cazare, echipament, alimentație și asigurare medicală, salariu lunar și după caz, bursa de studii, încasată pe această perioadă. În cazul refuzului de a restitui cheltuielile suportate, indiferent de sursa de finanțare, cu excepția celor asumate pe cont propriu, acestea se încasează în baza hotărîrii judecătorești, la cererea Administrației. Mijloacele financiare încasate se restituie la bugetul de stat.

Secțiunea a 2-a. Numirea funcționarilor publici cu statut special

Articolul 26. Numirea în funcții publice cu statut special

(1) Administrația, în procesul de selectare a funcționarilor publici cu statut special, garantează aplicarea principiilor de egalitate, competiție deschisă, competenței și meritelor profesionale și de transparență.

(2) Numirea în funcții publice de conducere a candidaților declarați învingători ai concursului se face ca funcționari publici cu statut special definitiv. La concurs pot participa persoanele care au cel puțin 3 ani vechime efectivă într-un post cu același nivel de studii și aceeași specialitate cu a postului scos la concurs.

(3) Numirea în funcții publice de execuție a candidaților declarați învingători ai concursului se face ca funcționari publici cu statut special debutanți, cu excepția situațiilor prevăzute la alin.(5) și (6).

(4) Perioada de probă este de un an și constituie vechime în muncă în serviciu și în specialitate.

(5) Candidații declarați învingători ai concursului, care au cel puțin 3 ani vechime efectivă într-un post cu același nivel de studii și aceeași specialitate cu a postului scos la concurs, sînt încadrați ca funcționari publici cu statut special definitiv, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(6) Candidații declarați învingători ai concursului, care au cel puțin 3 ani vechime efectivă ca militar activ și/sau funcționar public cu statut special în autoritățile de apărare națională, securitate a statului și ordine publică, sînt încadrați ca funcționari publici cu statut special definitiv, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(7) Candidaților declarați învingători ai concursului și încadrați ca funcționari publici cu statut special li se acordă grade speciale, potrivit metodologiei stabilite prin ordin al ministrului justiției.

(8) Ofițerii în activitate sau în rezervă nu pot fi încadrați în sistemul administrației penitenciare în funcții vacante prevăzute cu grade speciale de subofițeri.

(9) Ordinul de numire, la care se anexează fișa postului de care funcționarul public cu statut special a luat cunoștință contra semnătură, se aduce la cunoștință funcționarului public cu statut special. O copie de pe fișa postului se înmînează funcționarului public cu statut special și conducătorului ierarhic superior al acestuia.

(10) Persoanele supuse serviciului militar încadrate în funcții publice cu statut special se radiază din evidența militară și se trec în evidența specială a sistemului administrației penitenciare.

Articolul 27. Evaluarea activității funcționarului public cu statut special debutant

(1) După efectuarea perioadei de probă, activitatea funcționarului public cu statut special debutant din sistemul administrației penitenciare este evaluată de conducătorul ierarhic superior, care propune sau nu definitivarea în funcție.

(2) Pe baza propunerilor favorabile formulate de conducătorii ierarhici superiori, directorul Administrației sau, după caz, șeful instituției din subordinea acesteia emite ordinul de numire a funcționarului public cu statut special debutant ca funcționar public cu statut special definitiv din sistemul administrației penitenciare.

(3) Funcționarul public cu statut special debutant din sistemul administrației penitenciare nemulțumit de evaluarea prevăzută la alin.(1) poate solicita reevaluarea de către o comisie formată din 3 funcționari publici cu statut special din cadrul subdiviziunii, care au o vechime în serviciu de cel puțin 5 ani. Comisia este numită de șeful subdiviziunii unde aceasta urmează să-și desfășoare activitatea.

(4) Funcționarul public cu statut special debutant din sistemul administrației penitenciare care, în urma evaluării prevăzute la alin. (1) sau (3), primește calificativul "nesatisfăcător" este declarat necorespunzător din punct de vedere profesional, iar raportul de serviciu încetează potrivit art. 83 alin. (1) lit. d).

Articolul 28. Regulile de organizare și desfășurare a carierei profesionale

Regulile de organizare și desfășurare a perioadei de probă, a cursurilor de formare profesională prevăzute la art. 41 și a evaluării pentru definitivarea în funcție se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

Articolul 29. Jurământul de credință

(1) Personalul din sistemul administrației penitenciare, numit funcționar public cu statut special definitiv, depune jurământul de credință în fața directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, în fața șefilor instituțiilor din subordinea acesteia, în prezența a cel puțin doi martori, dintre care unul este conducătorul subdiviziunii interioare în care a fost numit funcționarul public cu statut special definitiv.

(2) Jurământul de credință are următorul conținut: “Jur să respect Constituția, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să aplic în mod corect și fără părtinire legile țării, să îndeplinesc conștiincios îndatoririle ce îmi revin în funcția publică în care am fost numit, să păstrez secretul profesional și să respect normele de conduită profesională și civică. Dacă voi încălca acest jurământ, sînt gata să port răspundere cu toată rigoarea legii”.

(3) Jurământul, semnat de funcționarul public cu statut special definitiv, de directorul Administrației sau, după caz, de șeful instituției din subordinea acesteia, se depune la dosarul personal al funcționarului public cu statut special.

(4) Directorul Administrației depune jurământul de credință în fața ministrului justiției sau a unui viceministru, împuternicit prin ordin.

(5) Refuzul depunerii jurământului se consemnează în scris și atrage revocarea actului administrativ de numire în funcție.

(6) Modul de depunere a jurământului este stabilit prin regulament, aprobat prin ordin al ministrului justiției.

Articolul 30. Competențe privind managementul resurselor umane în sistemul administrației penitenciare

Numirea și eliberarea din funcție, precum și celelalte modificări ale raporturilor de serviciu pentru funcțiile de director, director adjunct și șefi ai subdiviziunilor aparatului central și instituțiilor subordonate Administrației se dispun prin ordin al ministrului justiției. Pentru celelalte funcții de conducere, precum și pentru funcțiile de execuție din Administrație și instituțiile subordonate, se dispun, după caz, prin decizie a directorului sau a șefilor de subdiviziuni, potrivit normelor de competență privind managementul resurselor umane stabilite prin ordin al ministrului justiției, în condițiile legii.

Articolul 31. Particularitățile numirii în funcție a corpului ofițerilor de penitenciare

Ofițerii se numesc în funcțiile prevăzute în statele de organizare cu grade speciale egale sau mai mari cu cel mult două grade față de cele pe care le au. Numirea ofițerilor în funcții prevăzute în statele de organizare cu grade speciale mai mari cu mai mult de două grade față de cele pe care le au se poate face numai cu aprobarea ministrului justiției.

Secțiunea a 3-a. Evidența funcționarilor publici cu statut special

Articolul 32. Dosarul personal

(1) Pentru fiecare funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare se va întocmi și gestiona un dosar personal confidențial, în condițiile dispozițiilor legale privind evidența funcțiilor și a funcționarilor publici cu statut special.

(2) Modul de gestionare și evidență a datelor privind funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare se stabilește prin ordin al ministrului justiției.

(3) Se interzice introducerea în dosarul personal a oricăror documente referitoare la opiniile politice sau sindicale, la religie ori credință, la orientarea sexuală, origine socială sau referitoare la orice alte elemente discriminatorii.

(4) Funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare are acces la propriul dosar personal, fără nicio îngrădire, iar la cerere i se pot elibera copii de pe actele din dosar.

(5) Persoanele care au acces la datele cuprinse în evidența funcțiilor și a funcționarilor publici cu statut special, precum și la dosarul personal al funcționarului public cu statut special, au obligația, în condițiile legii, de a păstra confidențialitatea datelor cu caracter personal.

(6) Pentru încălcarea prohibiției prevăzută la alin.(5), persoanele respective răspund în condițiile legii.

Secțiunea a 4-a. Evaluarea activității profesionale a funcționarilor publici cu statut special

Articolul 33. Modul de evaluare a activității profesionale

Evaluarea activității profesionale a funcționarilor publici cu statut special se face anual, pe baza criteriilor de evaluare elaborate de Administrație și aprobate prin ordin al ministrului justiției.

Articolul 34. Procedura de evaluare a activității profesionale

(1) Conducătorii direcți ai funcționarilor publici cu statut special sînt obligați să completeze și să noteze anual, în fișa de evaluare a activității, performanțele profesionale individuale obținute în anul precedent de aceștia.

(2) În urma evaluării activității profesionale, funcționarului public cu statut special i se acordă unul dintre următoarele calificative: „foarte bine”, „bine”, „satisfăcător”, „nesatisfăcător”.

(3) Rezultatele evaluării activității profesionale a funcționarului public cu statut special se iau în considerare la luarea deciziilor cu privire la:

- a) avansarea sau menținerea în trepte de salarizare, stabilirea indemnizațiilor, sporurilor și a altor suplimente la salariu;
- b) promovarea într-o funcție publică cu statut special superioară;
- c) acordarea următorului grad special;

- d) conferirea unui grad de calificare superior;
- e) concedierea din funcția publică cu statut special.

(4) Deciziile specificate la alin. (3) se confirmă prin actul administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcție.

(5) În cadrul procedurii de evaluare a performanțelor profesionale ale funcționarului public cu statut special se identifică necesitățile de dezvoltare profesională a acestuia.

Articolul 35. Efectele rezultatelor insuficiente în evaluarea activității profesionale

(1) Funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare care a obținut calificativul ”satisfăcător” nu poate fi avansat în funcție, grad special sau grad de calificare în anul următor.

(2) Funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare care a obținut calificativul ”nesatisfăcător” nu poate fi avansat în grad special sau în categoria de calificare în anul următor și urmează a fi trecut într-o funcție inferioară, prin decizie a ministrului justiției, directorului Administrației sau, după caz, a șefului subdiviziunii din care face parte. În cazul lipsei unei funcții inferioare în schema de încadrare a subdiviziunii, funcționarul respectiv urmează a fi trecut la o funcție inferioară în cadrul sistemului administrației penitenciare. Funcționarul public cu statut special care nu acceptă trecerea în funcția inferioară va fi concediat din funcție, în temeiul art. 83 alin. (1) lit. d).

(3) Funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care dețin funcții de execuție cu coeficientul de ierarhizare minim, notați cu calificativul ”nesatisfăcător”, prin derogare de la prevederile alin. (2), se mențin în funcțiile deținute până la următoarea evaluare a activității profesionale anuale. În cazul obținerii în anul următor a calificativului “nesatisfăcător”, vor fi concediați din funcție, în temeiul art. 83 alin. (1) lit. d).

(4) Funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare notați cu calificativul ”nesatisfăcător”, în anul următor trecerii într-o funcție inferioară, potrivit alin. (2), vor fi concediați din funcție, în temeiul art. 83 alin. (1) lit. d).

Secțiunea a 5-a. Avansarea funcționarilor publici cu statut special dinsistemul administrației penitenciare

Articolul 36. Condițiile generale de avansare în funcții publice și în grade speciale

(1) În cariera profesională, în urma rezultatelor obținute la evaluarea activității profesionale, funcționarii publici cu statut special au dreptul de a avansa în funcție, grad special și în categoria de calificare, conform prevederilor prezentei legi.

(2) Avansarea în funcții publice vacante a funcționarilor publici cu statut special, care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege, se face pe bază de concurs, în limita posturilor prevăzute în statele de organizare.

(3) Funcționarul public cu statut special poate fi avansat într-o funcție imediat superioară la aceeași poziție din statele de personal fără concurs, pe baza criteriilor stabilite prin ordin al ministrului justiției.

(4) Avansarea în gradele speciale se face de către:

a) Președintele Republicii Moldova, pentru gradul special ”general-maior de justiție”, la propunerea ministrului justiției;

b) ministrul justiției, pentru gradul special ”colonel de justiție”, la propunerea directorului Administrației;

c) directorul Administrației, pentru ofițeri pînă la gradul special ”locotenent-colonel de justiție” inclusiv și pentru subofițerii din aparatul central al Administrației;

d) șefii instituțiilor subordonate Administrației, pentru corpul subofițerilor de penitenciare din sistemul administrației penitenciare.

(5) Funcționarii publici cu statut special pot fi avansați în gradul special următor dacă au împlinit stagiul minim în gradul special deținut și dacă au fost apreciați în ultimii doi ani ai stagiului minim în gradul special cu cel puțin calificativul ”bine”.

(6) Funcționarii publici cu statut special pot fi avansați în gradul special următor înaintea împlinirii stagiului minim, în mod de stimulare prevăzută la art. 55 alin. (2) lit. f), o singură dată pe timpul activității în cadrul sistemului administrației penitenciare, dacă au fost apreciați în ultimul an cu calificativul ”foarte bine” și dacă au efectuat jumătate din stagiul minim în gradul special deținut.

(7) Funcționarii publici cu statut special în activitate, care dețin gradul special ”locotenent-colonel de justiție”, au o vechime în gradul special de minimum 5 ani și au fost încadrați, în această perioadă, cel puțin 3 ani în funcții prevăzute în statele de organizare cu grad special maxim de ”colonel de justiție” și care au fost apreciați în ultimii 3 ani cu calificativul de cel puțin ”bine”, la încetarea raporturilor de serviciu prin pensionare, în condițiile legii, pot fi avansați în gradul special de ”colonel de justiție”, potrivit competențelor și criteriilor stabilite prin ordin al ministrului justiției.

(8) Funcționarii publici cu statut special rezervați din grupa de evidență ”sistemul administrației penitenciare”, specialitatea penitenciare, carora le-au încetat raporturile de serviciu ca urmare a pensionării, în condițiile legii, pot fi avansați în gradul special în rezervă următor la propunerea asociațiilor foștilor ofițeri și subofițeri de penitenciare. Criteriile de avansare în gradul special în rezervă următor se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

Articolul 37.Termenele de aflare în gradele speciale

(1) Termenele de aflare în gradele speciale în limita funcției deținute se stabilesc după cum urmează:

a) locotenent-colonel de justiție - 5 ani;

b) maior de justiție - 4 ani;

c) căpitan de justiție - 3 ani;

d) locotenent major de justiție - 3 ani;

e) locotenent de justiție - 2 ani;

f) plutonier major de justiție - 5 ani;

g) plutonier de justiție - 4 ani;

h) sergent major de justiție - 3 ani;

i) sergent de justiție - 2 ani.

(2) Nu se stabilește un termen de aflare în gradele speciale de plutonier adjutant de justiție, colonel de justiție și general-maior de justiție.

(3) Gradul special de plutonier de justiție poate fi acordat funcționarilor publici cu statut special de categoria B la absolvirea instituțiilor de învățământ superior de profil, în urma prezentării actelor ce confirmă studiile respective, indiferent de termenul de deținere a gradului special precedent și de gradul special maxim prevăzut pentru funcția pe care o dețin.

(4) Gradul special de general-maior de justiție poate fi acordat în virtutea funcției deținute, indiferent de termenul de deținere a gradului precedent.

Articolul 38. Acordarea și retragerea gradelor speciale

(1) Acordarea gradelor speciale următoare, în cadrul aceleiași categorii, se face în ordinea ierarhică a gradelor și în limita gradului maxim prevăzut pentru funcția pe care o deține funcționarul public cu statut special.

(2) Acordarea gradelor speciale, în cadrul aceleiași categorii, se face strict la expirarea termenelor prevăzute de art. 37, luând în considerație faptul că s-au îndeplinit condițiile legale privind avansarea în gradul special.

(3) Prezentarea pentru acordarea gradului special următor funcționarului public cu statut special nu se efectuează în perioada:

- a) acțiunii sancțiunii disciplinare;
- b) anchetei de serviciu;
- c) urmăririi penale;
- d) altor concedii decît cele de odihnă anuale, de studii și medicale.

(4) Trecerea subofițerilor în corpul ofițerilor se realizează prin concurs, în limita posturilor prevăzute în statele de organizare ale subdiviziunilor sistemului administrației penitenciare, dacă sînt îndeplinite condițiile prevăzute în prezenta lege.

(5) Funcționarilor publici cu statut special li se pot retrage gradele speciale doar prin decizie definitivă a instanței judecătorești.

Articolul 39. Condițiile de suplinire a funcțiilor publice cu statut special

(1) Funcțiile de execuție vacante din sistemul administrației penitenciare se ocupă prin concurs, la care pot participa persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 22.

(2) În situația neocupării posturilor vacante prevăzute la alin. (1), acestea pot fi ocupate prin transferul militarilor și funcționarilor publici cu statut special de la alte autorități publice de apărare națională, securitate a statului și ordine publică, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 22.

(3) Funcțiile de conducere vacante din sistemul administrației penitenciare se ocupă prin avansarea funcționarilor publici cu statut special, prin concurs. Pot participa la concurs pentru ocuparea posturilor vacante de conducere persoanele care au cel puțin 3 ani experiență profesională în administrația publică în domeniul pentru care candidează.

(4) În situația în care posturile rămîn vacante, ca urmare a neocupării în condițiile prevăzute la alin.(3) și (4), acestea pot fi ocupate prin transferul militarilor și

funcționarilor publici cu statut special de la alte autorități publice de apărare națională, securitate a statului și ordine publică, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 22.

(5) Regulamentul privind ocuparea funcțiilor de conducere și de execuție din cadrul sistemului administrației penitenciare se aprobă prin ordin al ministrului justiției.

Articolul 40. Categoriile de calificare

(1) Pentru funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare se stabilesc următoarele categorii de calificare:

- a) Specialist de categoria superioară;
- b) Specialist de categoria I;
- c) Specialist de categoria II.

(2) Categoria de calificare "Specialist de categoria II" se conferă funcționarului public cu statut special definitiv în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la îndeplinirea condițiilor specificate la art. 27 alin. (2), iar persoanelor specificate la art. 26 alin. (5) și (6) - la numirea lor în funcție, cu condiția că aceștia nu dețin categorii de calificare mai mari.

(3) Conferirea categoriei de calificare imediat superior se face dacă funcționarul public cu statut special a obținut cel puțin calificativul „bine” la 3 evaluări anuale ale performanțelor profesionale sau calificativul „foarte bine” la ultimele 2 evaluări anuale ale performanțelor profesionale.

(4) Prin derogare de la prevederile alin.(3), funcționarului public cu statut special care deține categoria de calificare "Specialist de categoria II" i se poate conferi categoria de calificare "Specialist de categoria superioară" în cazul îndeplinirii unor misiuni de importanță deosebită și obținerii calificativului „foarte bine” la ultimele 2 evaluări anuale ale performanțelor profesionale. Aprecierea caracterului deosebit al misiunii este de competența conducătorului cu drept de conferire a categoriilor de calificare.

(5) Funcționarul public cu statut special își păstrează categoria de calificare deținut în cazul transferului sau promovării în funcție, detașării, interimatului unei funcții publice cu statut special de conducere, reangajării în serviciul sistemului administrației penitenciare.

(6) Categoria de calificare se conferă de către persoană care are competența legală de numire în funcție a funcționarului public cu statut special, printr-un act administrativ. Categoria de calificare se consemnează în carnetul de muncă al funcționarului public cu statut special, iar copia actului administrativ prin care s-a conferit gradul de calificare se păstrează în dosarul personal al acestuia.

(7) Persoanelor transferate în sistemul administrației penitenciare din alte autorități publice de apărare națională, securitate a statului și ordine publică li se echivalează categoriile de calificare deținute cu categoriile de calificare prevăzute de prezenta lege, având în vedere și stagiul în categoriile de calificare respective.

(8) Funcționarului public cu statut special i se poate retrage categoria de calificare, prin hotărâre judecătorească definitivă, pentru săvârșirea unor acțiuni ilegale ce prevăd răspundere penală, precum și în cazul când categoria de calificare a fost conferit cu încălcarea legislației.

Secțiunea a 6-a. Formarea profesională a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare

Articolul 41. Formarea profesională

(1) Funcționarii publici cu statut special debutanți au obligația să urmeze, în perioada de probă, cursuri de formare profesională inițială organizate de Administrație.

(2) Funcționarii publici cu statut special definitivii au obligația să urmeze un curs de perfecționare corespunzător postului în care au fost numiți, cu excepția celor încadrați potrivit prevederilor art. 24 alin.(2) și (3).

(3) Funcționarii publici cu statut special au obligația de a-și perfecționa, în mod continuu, abilitățile și pregătirea profesională și să participe la cursuri de formare profesională continuă. Formarea profesională a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare se face pe baza cerințelor generale ale practicii administrației penitenciare și a cerințelor specifice necesare îndeplinirii atribuțiilor de serviciu corespunzătoare funcțiilor din sistemul administrației penitenciare.

Articolul 42. Organizarea și desfășurarea formării profesionale

(1) Metodologia de organizare și desfășurare a formării profesionale a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și criteriile de evaluare a rezultatelor acesteia se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

(2) În cazurile în care formarea profesională se desfășoară în altă localitate decât cea de domiciliu, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare beneficiază de drepturile de delegare prevăzute de prezenta lege și alte acte normative.

(3) Pentru trimiterea la cursuri de formare profesională în străinătate, organizate sau finanțate de Administrație, funcționarii publici cu statut special susțin un concurs, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului justiției.

Articolul 43. Drepturile și obligațiile aferente urmării formării profesionale

(1) Pe perioada în care funcționarul public cu statut special urmează cursuri de formare profesională continuă cursurile organizate la inițiativa sau în interesul Administrației, acesta beneficiază de salariu mediu. Dacă durata acestora depășește 180 de zile calendaristice consecutive și funcționarul public cu statut special este scos din activitate, raporturile de serviciu se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților, fără plata salariului.

(2) Funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare care urmează cursuri de formare profesională cu o durată ce depășesc 90 de zile într-un an calendaristic, precum și care urmează studii de masterat, organizate în țară sau în străinătate, cu excepția celor urmate pe cont propriu, și care în această perioadă dispun de drepturi salariale, vor semna un angajament scris prin care se obligă să lucreze cel puțin 3 ani în sistemul administrației penitenciare, după terminarea cursurilor respective.

(3) Modul de întocmire a angajamentului scris se aprobă prin ordin al ministrului justiției.

Articolul 44. Cheltuielile privind formarea profesională

(1) Funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare care nu respectă angajamentul prevăzut la art. 43 alin.(2), precum și în cazul în care funcționarul public cu statut special nu a absolvit din vina sa cursul de formare profesională, el este obligat să restituie cheltuielile suportate pentru dezvoltarea profesională, inclusiv salariul încasat pe această perioadă, calculate în condițiile legii.

(2) În cazul demisiei funcționarului public cu statut special după finalizarea cursurilor de formare profesională și înainte de expirarea termenului de 3 ani, el este obligat să restituie cheltuielile suportate pentru dezvoltarea profesională proporțional cu perioada rămasă până la împlinirea acestuia.

(3) Prevederile alin.(1) și (2) nu se aplică în cazul în care nerespectarea angajamentului se datorează unor motive neimputabile funcționarului public cu statut special sau în cazul transferului în alte autorități publice de apărare națională, securitate a statului și ordine publică.

(4) În cazul refuzului de a restitui cheltuielile suportate, acestea se încasează în baza hotărârii judecătorești, la cererea Administrației.

(5) Mijloacele financiare încasate se restituie la bugetul de stat.

Capitolul VIII

DREPTURILE, CONDIȚIILE DE MUNCĂ ȘI ÎNDATORIRILE FUNCȚIONARILOR PUBLICI CU STATUT SPECIAL

Secțiunea 1. Drepturile funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare

Articolul 45. Drepturile funcționarului public cu statut special

(1) Funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare îi este garantat dreptul la:

- a) retribuirea muncii și altor plăți aferente acesteia în condițiile legii;
- b) ajutoare și alte drepturi bănești, ale căror cuantumuri se stabilesc prin lege;
- c) alocații pentru hrană, în condițiile stabilite prin hotărâre de Guvern;
- d) asistență medicală, dispozitive medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau funcționale, în mod gratuit;
- e) servicii de asistență psihologică pentru el și pentru membrii lui de familie, pe durata activității profesionale, cât și după trecerea în rezervă;
- f) concedii;
- g) o primă de concediu egală cu salariul de bază din luna anterioară plecării în concediu, pe lângă drepturile salariale aferente lunii în care se efectuează concediul;
- h) bilete de odihnă și recuperare în centrele Administrației, în condițiile stabilite prin hotărâre de Guvern;
- i) pensii;
- j) indemnizații de instalare, de mutare, de delegare sau detașare, precum și decontarea cheltuielilor de cazare;
- k) încadrarea activității în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă, potrivit legii;

l) compensarea riscului profesional care rezultă din desfășurarea de activități specifice în mediul electromagnetic cu o intensitate peste valorile admise, cu substanțe inflamabile, explozive, radioactive, în mediu contaminat și nociv, în condiții de izolare, de suprasolicitare fizică și psihică, stabilită prin hotărâre de Guvern;

m) portul permanent al armamentului din dotare sau achiziționat personal, în condițiile legii;

n) despăgubiri acordate din bugetul Administrației, în cazul în care viața, sănătatea ori bunurile sale, ale soțului/soției și ale copiilor aflați la întreținerea sa sînt afectate în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea. Despăgubirile menționate se acordă în condițiile stabilite prin hotărâre de Guvern.

Articolul 46. Identificarea funcționarului public cu statut special

(1) Funcționarul public cu statut special poartă uniformă și echipament specific, atribuite gratuit. Modelul uniformei, însemnele și normele de asigurare cu uniformă sînt aprobate de Guvern.

(2) Regulile de purtare a uniformei sînt stabilite de ministrul justiției.

(3) Identificarea funcționarului public cu statut special în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu se face prin legitimația de serviciu. Modelul și ordinea de eliberare a legitimației de serviciu sînt stabilite de ministrul justiției.

(4) Legitimația de serviciu confirmă statutul și împuternicirile funcționarului public cu statut special, inclusiv dreptul de a purta armă.

(5) Funcționarul public cu statut special poate purta și semne distinctive ale Administrației și ale subdiviziunilor acesteia, atribuite gratuit, potrivit modului stabilit de ministrul justiției.

Articolul 47. Asigurarea de stat obligatorie. Garanții în caz de mutilare, dizabilitate și deces.

(1) Viața, sănătatea și capacitatea de muncă a funcționarului public cu statut special sînt supuse asigurării de stat obligatorii din bugetul de stat.

(2) Plata pentru asigurarea funcționarului public cu statut special nu se efectuează dacă evenimentul asigurat a survenit din cauza săvîrșirii de către acesta a:

a) infracțiunii sau contravenției;

b) faptei care constituie o consecință a consumului benevol de băuturi alcoolice, de substanțe narcotice, psihotrope sau toxice;

c) actului de sinucidere sau a tentativei de sinucidere, dacă aceste acțiuni nu au fost provocate de o stare patologică sau de acțiuni de determinare la sinucidere;

d) altor fapte ce nu au legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu.

(3) În caz de deces al funcționarului public cu statut special survenit în legătură cu exercițiul funcțiunii sau ca urmare a unei mutilări (răniri, traume, contuzii) în legătură cu exercițiul funcțiunii, se acordă o indemnizație unică în mărime de 120 de salarii lunare, conform ultimei funcții deținute, ce se achită în părți egale soțului/soției defunctului, copiilor minori, copiilor majori inapți de muncă și persoanelor aflate la întreținerea defunctului. Timp de 5 ani din ziua decesului, persoanelor care s-au aflat la întreținerea funcționarului public cu statut special li se plătește o indemnizație lunară în mărime egală cu salariul lunar conform ultimei funcții deținute de acesta, iar la

expirarea a 5 ani, se stabilește pensie în legătură cu pierderea întreținătorului, în modul prevăzut de legislație.

(4) În caz de mutilare (rănire, traumă, contuzie) în legătură cu exercițiul funcțiunii, funcționarului public cu statut special i se plătește o indemnizație unică, în dependență de gravitatea mutilării, în următoarele mărimi:

- a) ușoară – 3 salarii lunare;
- b) medie – 5 salarii lunare;
- c) gravă – 7 salarii lunare.

(5) În caz de eliberare din serviciu pe motiv de clasare ca fiind inapt pentru serviciu ca urmare a unei mutilări (răniri, traume, contuzii) în legătură cu exercițiul funcțiunii, funcționarului public cu statut special i se plătește o indemnizație unică determinată din calculul unui salariu mediu lunar pe parcursul ultimelor 6 luni pînă la survenirea cazului asigurat, pentru fiecare procent de pierdere a capacității profesionale, calculată conform ultimei funcții deținute.

(6) În caz de încadrare în grad de dizabilitate a funcționarului public cu statut special survenit în exercițiul funcțiunii sau în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu, sau după încetarea serviciului în sistemul administrației penitenciare, însă ca urmare a unei afecțiuni din perioada serviciului, survenite în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu, în lipsa de temei pentru primirea pensiei de vechime în muncă, pînă la restabilirea capacității de muncă funcționarului public cu statut special i se plătește o compensație lunară, raportată la salariul lunar conform ultimei funcții deținute, în următoarele proporții:

- a) de 100% – pentru dizabilitatea severă;
- b) de 80% – pentru dizabilitatea accentuată;
- c) de 60% – pentru dizabilitatea medie.

(7) Funcționarul public cu statut special care primește compensația prevăzută la alin. (6) nu beneficiază concomitent și de pensia pentru încadrarea în gradul de dizabilitate.

(8) Funcționarului public cu statut special din sistemul administrației penitenciare care a decedat în timpul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu i se acordă, post-mortem, gradul special de ”plutonier adjutant de justiție” pentru subofițeri și gradul special următor pentruofițeri, pînă la gradul special de “colonel de justiție” inclusiv.

Articolul 48. Dreptul la asistență medicală și tratament

(1) Funcționarul public cu statut special beneficiază de asistență medicală și tratament (ambulatoriu și staționar) gratuit în orice instituție medico-sanitară a Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Asistența medicală se acordă în baza unui contract încheiat între Administrație cu instituțiile medico-sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne, cheltuielile suportate fiind asigurate din contul bugetului Administrației Naționale a Penitenciarelor, prin transfer în contul instituției medico-sanitare respective a Ministerului Afacerilor Interne.

(3) Dacă asistența medicală nu poate fi acordată în instituțiile medico-sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne, aceasta se acordă în altă instituție medico-sanitară publică, cu rambursarea cheltuielilor suportate din contul mijloacelor prevăzute în bugetul Administrației, prin intermediul instituțiilor medico-sanitare ale Ministerului

Afacerilor Interne, în modul și în condițiile stabilite în contractul încheiat între aceste autorități.

(4) Funcționarul public cu statut special este supus anual examenului medical profilactic în instituțiile medico-sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne, în condițiile alin. (2).

(5) Tratamentul funcționarului public cu statut special peste hotarele Republicii Moldova, poate fi efectuat, în caz de necesitate, în condițiile stabilite de Guvern;

(6) Funcționarul public cu statut special care a pierdut sau căruia i s-a diminuat capacitatea de muncă în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu beneficiază de tratament, iar în caz de necesitate – și de protezare gratuită în instituțiile medico-sanitare, în condițiile prevăzute la alin. (2).

(7) În cazurile în care maladia contractată sau trauma suportată de funcționarul public cu statut special este legată de încălcarea de către acesta a legislației ori de consumul băuturilor alcoolice sau al substanțelor narcotice, tratamentul, cu excepția asistenței medicale de urgență, se achită din cont propriu.

(8) Funcționarii publici cu statut special eliberați din serviciu cu dreptul la pensie beneficiază de asistență medicală în conformitate cu Legea nr. 1585-XIII din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală.

(9) Soțul/soția și copiii minori ai funcționarului public cu statut special au dreptul la tratament în instituțiile medico-sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne dacă polița de asigurare obligatorie este înregistrată la aceste instituții.

Articolul 49. Perioadele necontributive de activitate a funcționarilor publici cu statut special

Perioadele necontributive de activitate a funcționarilor publici cu statut special în cadrul sistemului administrației penitenciare, precum și activitatea anterioară a acestora în alte formațiuni militare și/sau speciale create în conformitate cu legislația Republicii Moldova, se includ în stagiul de cotizare, persoanele în cauză fiind recunoscute ca contribuabili la fondul de asigurări sociale.

Articolul 50. Dreptul la asociere sindicală sau în alte organizații profesionale

(1) Pentru apărarea intereselor profesionale, economice, sociale și culturale, personalul din sistemul administrației penitenciare are dreptul la asociere sindicală sau în alte organizații profesionale.

(2) Administrația poate încheia anual, în condițiile legii, cu reprezentanții funcționarilor publici cu statut special, la solicitarea acestora, acorduri colective care să cuprindă numai măsuri referitoare la:

a) constituirea și folosirea fondurilor destinate îmbunătățirii condițiilor la locul de muncă;

b) sănătatea și securitatea în muncă;

c) programul zilnic de lucru;

d) perfecționarea profesională;

e) alte măsuri decât cele prevăzute de lege, referitoare la protecția celor aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale.

(3) Administrația și instituțiile subordonate vor furniza reprezentanților funcționarilor publici cu statut special informațiile necesare pentru încheierea acordurilor privind raporturile de serviciu, în condițiile legii.

(4) Funcționarii publici cu statut special se pot asocia și pot constitui asociații cu caracter profesional, umanitar, tehnico-științific, cultural și sportiv-recreativ, fără a aduce atingere exercitării atribuțiilor de serviciu.

Articolul 51. Garanțiile în caz de delegare, detașare ori trecere temporară în altă funcție

(1) Funcționarii publici cu statut special își păstrează, pe perioada delegării, detașării ori trecerii temporare în altă funcție, funcția, gradul special, vechimea în muncă calculată cu avantaje și drepturile salariale avute anterior, acordate conform prevederilor actelor normative privind salarizarea acestora.

(2) În situația în care înlesnirile la calcularea vechimii în muncă, precum și drepturile salariale corespunzătoare funcției pentru care este detașat sau, după caz, transferat temporar în altă funcție sînt mai mari, personalul prevăzut la alin. (1) beneficiază de aceste drepturi.

(3) Funcționarii publici cu statut special care au fost detașați din organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice pentru exercitarea serviciului în alte structuri ale statului, cu menținerea în statele de personal ale structurilor menționate, care în virtutea atribuțiilor de serviciu au activat în penitenciare, beneficiază de înlesnirile prevăzute la art.54.

Articolul 52. Dreptul la locuință de serviciu

(1) Funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare are dreptul, în limita disponibilului, la atribuirea unei locuințe de serviciu în modul stabilit de Guvern, dacă, în localitatea unde își desfășoară activitatea, el/ea sau soțul/soția nu beneficiază de locuință în proprietate ori nu li s-a atribuit locuință de către autoritățile administrației publice locale.

(2) Condițiile de acordare a drepturilor prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

(3) Funcționarul public cu statut special, inclusiv soțul/soția acestora, care a înstrăinat o locuință proprietate personală, în localitatea în care își desfășoară activitatea, după data încadrării în sistemul administrației penitenciare, nu beneficiază de prevederile alin.(1).

(4) În condițiile legii, prin hotărîre de Guvern se poate înființa Casa de Credit a personalului din sistemul administrației penitenciare.

Articolul 53. Dreptul la protecție din partea statului

(1) Instituțiile și organele specializate ale statului au obligația de a acorda protecție, la cerere, funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și membrilor de familie ai acestora, în cazul în care viața, integritatea corporală, demnitatea sau avutul le sînt puse în pericol, în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea.

(2) Conducerea Administrației sau, după caz, a instituțiilor subordonate este obligată să asigure personalului prevăzut la alin.(1) protecție împotriva amenințărilor, violențelor și faptelor contra libertății, cinstei și demnității cărora le-ar putea fi victimă în exercitarea funcției sau în legătură cu aceasta. Modalitățile de acordare a protecției se stabilesc prin decizie a directorului Administrației.

Articolul 54. Înlesnirile la calcularea vechimii în muncă în vederea acordării pensiei

(1) Vechimea în muncă în vederea acordării pensiei funcționarilor publici cu statut special se calculează cu următoarele înlesniri:

a) o zi de serviciu în instituții penitenciare de tip închis, case de arest și în instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări în subteran, se consideră ca 2 zile de serviciu;

b) 2 zile de serviciu în celelalte instituții penitenciare, în Administrație, precum și în subdiviziunile acesteia care își desfășoară activitatea în locurile de privațiune de libertate, se consideră ca 3 zile de serviciu.

(2) Vechimea în muncă în vederea acordării pensiei funcționarilor publici cu statut special se va calcula cu înlesnirile menționate la alin. (1) cu condiția că, funcționarul public cu statut special are cel puțin 15 ani de vechime calendaristică ca militar activ sau funcționar public cu statut special din cadrul autorităților publice de apărare națională, securitate a statului și ordine publică.

Articolul 55. Stimulările funcționarului public cu statut special

(1) Funcționarul public cu statut special este stimulat pentru exercitarea eficientă a atribuțiilor, manifestarea spiritului de inițiativă, pentru activitate îndelungată și ireproșabilă în sistemul administrației penitenciare.

(2) Stimularea funcționarului public cu statut special poate fi sub formă de:

a) mulțumire;

b) premiu;

c) revocarea înainte de termen a sancțiunii disciplinare;

d) decernare a diplomelor de onoare;

e) expunere a fotografiei pe Panoul de onoare;

f) avansarea în gradul special următor înaintea împlinirii stagiului minim;

g) decorare cu arme cu încrustarea textului de decorare;

h) decorare cu insigne ale Administrației Naționale a Penitenciarelor a Ministerului Justiției;

i) includere în Cartea de onoare a Administrației Naționale a Penitenciarelor a Ministerului Justiției.

(3) Absolvenților eminenți ai instituțiilor de învățământ prevăzuți la art. 24 alin. (2) și (3) li se vor acorda recompense materiale cu ocazia absolvirii, stabilite prin ordin al angajatorului, conform competenței.

(4) Pentru succese deosebite în activitate, merite față de societate și față de stat, funcționarul public cu statut special poate fi decorat cu distincții de stat.

(5) Stimulările se înscriu în carnetul de muncă și în dosarul personal al funcționarului public cu statut special.

Articolul 56. Dreptul la indemnizații

(1) Funcționarului public cu statut special care se eliberează din sistemul administrației penitenciare în legătură cu stabilirea pensiei, împlinirea vârstei maxime de aflare în serviciu sau în cazul când starea sănătății fizice și/sau psihice, constatată prin decizie a comisiei medico-militare a Administrației, nu îi mai permite acestuia să își îndeplinească atribuțiile corespunzătoare funcției deținute, i se acordă o indemnizație unică în corespundere cu vechimea calendaristică pentru stabilirea pensiei, realizată în autoritățile publice de apărare națională, securitate a statului și ordine publică, după cum urmează:

- a) de la 5 la 10 ani - în mărime de 6 salarii lunare;
- b) de la 10 la 15 ani - în mărime de 8 salarii lunare;
- c) de la 15 la 20 de ani - în mărime de 10 salarii lunare;
- d) de la 20 la 25 de ani - în mărime de 14 salarii lunare;
- e) de la 25 la 30 de ani - în mărime de 16 salarii lunare;
- f) 30 de ani și mai mult - în mărime de 18 salarii lunare.

(2) Acordarea indemnizației respective se consemnează în dosarul personal și în carnetul de muncă. În cazul în care funcționarul public cu statut special a primit indemnizația unică în condițiile specificate în alin. (1) și continuă să activeze în autoritățile publice de apărare națională, securitate a statului și ordine publică, la încetarea raporturilor de serviciu, indemnizația unică se acordă în mărimea care exclude mărimea indemnizației primite anterior.

(3) În caz de lichidare a autorității publice, de reducere a efectivului de personal sau de lichidare a funcției publice, funcționarii publici care nu pot fi transferați vor fi eliberați din funcție cu plata unei indemnizații unice egale cu 6 salarii medii lunare, precum și a unei indemnizații de șomer egale cu un salariu mediu lunar, în modul stabilit de lege.

(4) Indemnizațiile prevăzute în alin. (3) nu se acordă în cazul în care funcționarii publici cu statut special sînt eliberați din funcții în legătură cu reducerea personalului ori a lichidării subdiviziunii și beneficiază de pensie pentru vechime în muncă în conformitate cu actele legislative speciale, de pensie pentru limită de vîrstă sau în cazul celor care au dreptul la pensie anticipată conform Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat. Persoanelor menționate în prezentul alineat li se plătește o indemnizație de eliberare din serviciu calculată în conformitate cu prevederile art.186 alin.(1) lit.a) din Codul muncii, dar nu mai mică decît un salariu mediu lunar și nu mai mare decît 6 salarii medii lunare.

(5) Funcționarilor publici cu statut special eliberați din sistemul administrației penitenciare din diverse motive, cu excepția celor prevăzute în alin. (1), în art. 81 alin. (1) lit. a) – e), art. 82 alin. (1) lit. a) și b), art. 83 alin. (1) lit. a) – i) și art. 84, care nu au vechimea în serviciu necesară pentru stabilirea pensiei li se acordă 3 salarii lunare.

Articolul 57. Protecția socială a membrilor de familie

(1) Copiii funcționarului public cu statut special decedat în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu se înmatriculează în instituțiile de învățămînt

superior din țară și de peste hotare pentru pregătirea personalului de penitenciare în afara concursului, cu condiția că corespund cerințelor de sănătate.

(2) Membrii familiei funcționarului public cu statut special decedat în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu pot beneficia de asistență medicală în instituțiile medico-sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne în baza polițelor de asigurare medicală obligatorie.

(3) Funeraliile funcționarului public cu statut special decedat în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu se efectuează din contul subdiviziunii în care a activat.

Secțiunea a 2-a. Calcularea vechimii în serviciu pentru stabilirea sporului la salariu

Articolul 58. Vechimea în serviciu pentru stabilirea sporului la salariu pentru vechimea în muncă

(1) La calcularea vechimii în serviciu pentru stabilirea sporului la salariu pentru vechimea în muncă se includ, în corespundere cu vechimea calendaristică, următoarele perioade:

a) serviciul militar activ în Armata Națională a Republicii Moldova, Departamentul Poliției de Frontieră al MAI, Departamentul Trupelor de Carabineri al MAI, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, alte formațiuni militare create în conformitate cu legislația Republicii Moldova;

b) durata activității în Departamentul de Stat al Republicii Moldova pentru Problemele Militare;

c) serviciul în organele securității statului, organele afacerilor interne, Departamentul Poliției de Frontieră al MAI, organele Centrului Național Anticorupție și a sistemului administrației penitenciare în funcțiile corpului de comandă și în trupe;

d) serviciul în organele afacerilor interne, în forțele armate, în organele securității de stat și în organele pentru situații excepționale ale fostei U.R.S.S.;

e) serviciul în organele afacerilor interne, în forțele armate, în organele securității de stat și în organele pentru situații excepționale ale altor state în baza convențiilor și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

f) activitatea în ministere și departamente, instituții și organizații civile, cu menținerea în serviciul militar activ sau în statele organelor afacerilor interne, Departamentul Poliției de Frontieră, organelor Centrului Național Anticorupție și a sistemului administrației penitenciare;

g) aflarea în prizonierat, dacă acesta nu a fost benevol și dacă persoana aflată în captivitate nu a săvârșit infracțiuni împotriva Republicii Moldova;

h) durata aflării sub arest și ispășirii pedepsei de către militari, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, corpul de ofițeri și subofițeri al Departamentului Poliției de Frontieră al MAI, Centrului Național Anticorupție și a sistemului administrației penitenciare, care au fost trase în mod neîntemeiat la răspundere penală sau supuse represiunilor și reabilite ulterior;

i) în cazul persoanelor din corpul de ofițeri și cel de comandă (cu excepția inferiorilor) din organele afacerilor interne, corpul de ofițeri al Departamentului Poliției

de Frontieră, corpul de ofițeri și subofițeri al Centrului Național Anticorupție și a sistemului administrației penitenciare - durata studiilor în instituțiile de învățământ superior civil, la secția învățământ de zi, dar nu mai mult de cinci ani, calculându-se 6 luni de serviciu special pentru un an de studii;

j) vechimea în muncă în ramurile civile înrudite cu specialitatea prevăzută pentru funcția deținută, calculându-se un an de serviciu special pentru doi ani de vechime în muncă, dar nu mai mult de 10 ani de serviciu – pentru persoanele din corpul ofițerilor de penitenciare cu studii superioare, dacă pentru aceste funcții a fost stabilită și s-a efectuat realmente plata sporului pentru vechime în muncă;

k) durata aflării rezerviștilor la concentrări speciale, legate de participarea la acțiunile militare pentru apărarea integrității și independenței Republicii Moldova între 2 martie 1992 și 13 august 1992;

l) alte perioade de activitate, în cazul în care sînt expres prevăzute de legislație.

(2) În caz de încadrare din nou la serviciu în funcții publice cu statut special în cadrul sistemului administrației penitenciare, la calcularea vechimii în serviciu pentru stabilirea sporului la salariu pentru vechimea în muncă se includ toate perioadele calculate anterior și perioadele nou stabilite.

(3) Modalitatea de calculare a vechimei în muncă din ramurile civile înrudite cu specialitatea funcției publice cu statut special deținute în cadrul sistemului administrației penitenciare se stabilește prin ordin al ministrului justiției.

Secțiunea a 3-a. Condițiile de muncă ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare

Articolul 59. Regimul și evidența timpului de muncă, garanțiile în caz de prestare a muncii peste durata normală a timpului de lucru

(1) Durata normală a programului de lucru este de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână.

(2) Programul de lucru al personalului din serviciile a căror activitate impune prezența în serviciu mai mult de 8 ore se stabilește de către șefii subdiviziunilor, în raport cu necesitățile operative, asigurându-se respectarea timpului de lucru legal.

(3) În cazul în care pentru anumite categorii profesionale durata programului normal de lucru este stabilită prin dispoziții legale specifice, se vor aplica aceste dispoziții legale.

(4) Durata zilei de muncă din ajunul zilelor de sărbătoare nelucrătoare se reduce cu o oră pentru toți funcționarii publici cu statut special, cu excepția celor care sînt implicați în serviciu diurn sau cărora li s-a stabilit o durată redusă a timpului de muncă.

(5) Remunerarea muncii prestate peste durata normală a timpului de muncă se reglementează în conformitate cu Codul Muncii al Republicii Moldova.

(6) Nu se admite atragerea la lucru peste durata timpului de muncă a femeilor gravide și a femeilor care au copii în vîrstă de pînă la 3 ani.

(7) Prin derogare de la prevederile alin. (1), timpul de serviciu nelimitat se stabilește pentru toate categoriile de funcționari publici cu statut special, în perioadele:

a) de desfășurare a măsurilor legate de menținerea capacității de luptă;

- b) îndeplinirii serviciului de luptă, serviciului de zi, precum și de gardă, conform graficului;
 - c) desfășurării exercițiilor și antrenamentelor;
 - d) controlului, evaluării și inspectării organizării serviciului de luptă și de gardă, îndeplinirea misiunilor speciale, procesului de instruire;
 - e) desfășurării măsurilor pentru eliberarea ostaticilor și combaterii actelor de terorism;
 - f) participarea la lichidarea consecințelor accidentelor, catastrofelor și calamităților naturale;
 - g) efectuarea altor misiuni speciale.
- (8) Administrația și instituțiile subordonate au obligația să țină, în modul stabilit, evidența timpului de muncă prestat efectiv de fiecare funcționar public cu statut special.

Articolul 60. Concediile

(1) Funcționarii publici cu statut special au dreptul la concediu de odihnă anual plătit, concediu suplimentar și concediu neplătit, precum și la concedii sociale, prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Funcționarii publici cu statut special, în funcție de vechimea în serviciu calendaristică, au dreptul la concediu de odihnă anual plătit, cu următoarea durată:

- a) cu vechimea de pînă la 5 ani – 35 de zile calendaristice;
- b) cu vechimea de la 5 pînă la 10 ani – 38 de zile calendaristice;
- c) cu vechimea de la 10 pînă la 15 ani – 40 de zile calendaristice;
- d) cu vechimea de la 15 pînă la 20 de ani – 42 de zile calendaristice;
- e) cu vechimea de peste 20 de ani – 45 de zile calendaristice.

(3) Durata concediului de odihnă anual în anul încadrării și în anul eliberării se calculează prin împărțirea duratei concediului anual la 12 și înmulțirea numărului de zile cu numărul de luni complete de serviciu, cu excepția perioadei de concediu din cont propriu.

(4) Concediul poate fi acordat integral sau divizat, cu condiția ca una dintre părți să nu fie mai mică de 14 zile calendaristice.

(5) În durata concediului de odihnă anual plătit nu se includ zilele de sărbătoare nelucrătoare.

(6) Pentru rezolvarea problemelor sociale și de trai de neamînat, legate, în primul rînd, de ocrotirea sănătății, îndeplinirea datoriilor de familie, precum și din alte motive întemeiate, funcționarilor publici cu statut special li se acordă concediu suplimentar plătit, cu o durată de pînă la 10 zile calendaristice, care nu se includ în concediul de odihnă anual. Concediul în cauză poate fi acordat, indiferent de faptul dacă a fost folosit sau nu în anul curent concediul de odihnă anual plătit.

(7) Concediul de maternitate și concediul pentru îngrijirea copilului se acordă funcționarilor publici cu statut special conform dispozițiilor generale. Baza de calcul al indemnizațiilor de maternitate, al indemnizației pentru creșterea copilului și al indemnizației pentru îngrijirea copilului bolnav o constituie venitul mediu lunar realizat de către funcționarul public cu statut special în ultimele 6 luni calendaristice anterioare lunii în care s-a produs evenimentul. Baza de calcul al indemnizației de maternitate acordate soției aflate la întreținerea funcționarului public cu statut special o constituie

venitul mediu lunar al acestuia. Indemnizațiile se plătesc la locul de serviciu al funcționarului public cu statut special, din bugetul de stat.

(8) Concediul suplimentar pentru caracterul deosebit sau nociv al serviciului reprezintă o înlesnire și se acordă unor categorii aparte de funcționari publici cu statut special, în scopul de a crea condiții pentru restabilirea completă a capacității de muncă. Dreptul la concediu suplimentar pentru caracterul deosebit sau nociv al serviciului îl au funcționarii publici cu statut special, condițiile de serviciu ale cărora necesită un grad înalt de încordare nervoasă, emoțională, mintală, fizică sau în cazul altor factori nefavorabili. Concediul suplimentar pentru caracterul deosebit sau nociv al serviciului se acordă pe o durată de până la 15 zile calendaristice. Modul și condițiile de acordare, cuantumul concret, precum și categoriile funcțiilor care beneficiază de concediul respectiv se stabilește prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

Articolul 61. Reglementarea cadrului juridic de prestare a muncii

Modul de organizare a timpului de lucru, a pauzelor și evidența prezenței la serviciu a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare se stabilesc prin regulamente de ordine interioară, elaborate de Administrației de instituțiile din subordinea acesteia.

Articolul 62. Securitatea și igiena muncii

Funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au dreptul, potrivit legii, la măsuri de securitate și igienă a muncii și la echipament de protecție gratuit.

Secțiunea a 4-a. Îndatoririle funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare

Articolul 63. Obligațiile funcționarului public cu statut special

(1) Funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare are următoarele obligații:

- a) să cunoască și să respecte prevederile Constituției, legilor și altor acte normative, precum și să apere valorile democrației;
- b) să respecte și să protejeze viața, sănătatea și demnitatea persoanelor private de libertate, drepturile și libertățile acestora;
- c) să împiedice orice acțiune care presupune discriminare pe criterii de etnie, rasă, limbă, naționalitate, sex, vîrstă, apartenență sindicală, convingeri politice și religie;
- d) să execute, cu profesionalism și în termeni oportuni, toate atribuțiile de serviciu stabilite prin fișa postului, precum și dispozițiile legale date de conducătorii ierarhici;
- e) să fie disciplinat, respectuos și corect față de șefi, colegi sau subalterni și să respecte ierarhia conferită de funcția și gradul special deținute;
- f) să informeze conducătorii ierarhici și celelalte autorități abilitate cu privire la infracțiunile de care a luat cunoștință în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul, îndeosebi cu privire la faptele de corupție;

- g) să manifeste preocupare și interes pentru perfecționarea nivelului de dezvoltare profesională;
- h) să păstreze secretul de stat și de serviciu, precum și confidențialitatea informațiilor sau documentelor care au acest caracter, în condițiile legii;
- i) să se abțină de la exprimarea sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor ce îi revin;
- j) să se conformeze dispozițiilor date de conducătorii ierarhici cărora le este subordonat direct, cu respectarea prevederilor art. 18 alin.(3);
- k) să respecte întocmai programul de muncă;
- l) să se prezinte la serviciu conform programului de muncă stabilit, precum și în afara acestuia, în situații temeinic justificate;
- m) să informeze conducătorul ierarhic superior despre existența unui conflict de interese privind exercitarea atribuțiilor de serviciu, în condițiile legii;
- n) să se prezinte, de îndată, la subdiviziunea din care face parte în situații de catastrofe, calamități, alarmare ca urmare a revoltelor în penitenciar, evadărilor, părăsirii locurilor de deținere sau alte tulburări de amploare ale activităților în instituțiile penitenciare;
- o) să acționeze conform legii la instituirea stării de urgență sau a stării de asediu ori în caz de mobilizare și război;
- p) în cazul producerii uneia dintre situațiile prevăzute la lit.n) și o), dacă se află într-o altă localitate, el se va prezenta la cea mai apropiată subdiviziune a Administrației, informând superiorii săi despre aceasta;
- q) să informeze conducătorul ierarhic superior despre existența în subdiviziunea în care își desfășoară activitatea a unor persoane private de libertate care au calitatea de soț/soție sau rude pînă la gradul II inclusiv cu acesta ori cu soțul/soția, în cazul în care iau cunoștință de aceste situații;
- r) să aibă o atitudine responsabilă față de legitimația de serviciu, arma, mijloacele speciale din dotare și față de alte bunuri transmise în scopul exercitării atribuțiilor;
- s) să aducă la cunoștință subdiviziunii resurse umane modificările privind domiciliul, după caz, reședința, precum și schimbările intervenite în starea civilă sau date relevante din punct de vedere profesional.

(2) După eliberarea din serviciu, persoana este obligată să păstreze, în condițiile prevăzute de legislație, secretul de stat și alte informații cu accesibilitate limitată, secretul surselor de informații și al activităților desfășurate. Această obligație se menține pe durata de secretizare a informației, stabilită de legislație.

Articolul 64. Interdicțiile funcționarului public cu statut special

(1) Funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare le este interzis:

- a) să dispună, să exercite, să instige ori să tolereze acte de tortură sau orice forme de tratament inuman ori degradant asupra persoanelor aflate în instituțiile penitenciare;

b) să primească, să solicite ori să accepte, direct sau indirect, pentru sine ori pentru alte persoane, în considerarea calității lor oficiale, cadouri, bani, împrumuturi sau orice alte valori ori servicii;

c) să intervină pentru soluționarea unor cereri sau lucrări care nu sînt de competența lor ori nu le-au fost repartizate de conducătorii ierarhici sau care nu sînt activități specifice funcției pe care au fost numiți;

d) să utilizeze în interese personale sau în alte scopuri decît cele de serviciu mijloacele financiare, tehnico-materiale, informaționale și alte bunuri ale statului, precum și informația de serviciu pusă la dispoziția lor pentru exercitarea funcțiilor ori la care au acces în virtutea acestora;

e) să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea lor privată ori publică, prestigiul funcției sau al autorității din care fac parte;

f) să recurgă la forță sau la folosirea mijloacelor de imobilizare împotriva persoanelor private de libertate, în alte condiții decît cele expres prevăzute de lege;

g) să facă parte din partide, formațiuni sau organizații politice ori să desfășoare propagandă în favoarea acestora;

h) să adere la culte religioase sau alte organizații, interzise prin lege;

i) să organizeze și să participe la greve.

(2) La angajare în sistemul administrației penitenciare, persoana ia cunoștință, contra semnătură, de restricțiile și interdicțiile impuse prin prezenta lege și de alte acte normative care reglementează activitatea funcționarului public cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

Articolul 65. Conflictul de interese în activitatea funcționarului public cu statut special

(1) Funcționarii publici cu statut special sînt în conflict de interese dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) sînt chemați să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice și juridice cu care sînt soț/soție, rude de gradul I sau, după caz, au relații cu caracter patrimonial;

b) sînt chemați să participe în cadrul unor comisii constituite, conform legii, din care face parte soțul/soția sau o rudă de pînă la gradul II inclusiv;

c) interesele lor patrimoniale, ale soțului sau rudelor lor de gradul I pot influența deciziile pe care trebuie să le ia în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

(2) Funcționarul public cu statut special nu poate exercita o funcție publică în subordinea nemijlocită a unei rude directe (părinte, frate, soră, fiu, fiică) sau a unei rude prin afinitate (soț/soție, părinte, frate și soră a soțului/soției) în cadrul aceleiași subdiviziuni a sistemului administrației penitenciare.

(3) Persoanele care se află în situațiile prevăzute la alin.(2) vor întreprinde acțiuni în vederea încetării raporturilor ierarhice nemijlocite în termen de 2 luni.

(4) În cazul în care condițiile alin.(3) nu se respectă, funcționarul public cu statut special se transferă într-o funcție care ar exclude o astfel de subordonare, iar dacă transferul nu este posibil, acesta este eliberat din funcția deținută în temeiul art. 82alin.(1) lit.e) din prezenta lege.

Articolul66. Incompatibilitatea calității de funcționar public cu statut special
Calitatea de funcționar public cu statut special este incompatibilă cu orice altă activitate remunerată din sectorul public sau privat, cu excepția activităților științifice, didactice și de creație.

Articolul67. Obligativitatea declarării averii

La acordarea gradului special primar, la numirea și eliberarea dintr-o funcție de conducere, precum și la încetarea raporturilor de serviciu, funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare este obligat să își declare averea, conform legii.

Capitolul IX

MODIFICAREA, PUNEREA LA DISPOZIȚIE, SUSPENDAREA DIN FUNCȚIE ȘI ÎNCETAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU

Secțiunea 1. Raporturile de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special

Articolul68. Raporturile de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special

(1) Raporturile de serviciu ale personalului se nasc și se exercită odată cu încheierea contractului individual de muncă, confirmat prin actul administrativ de numire în funcție și se pot modifica, suspenda sau înceta numai în cazurile și în condițiile prezentei legi.

(2) Funcționarul public cu statut special poate, conform legislației, cumula funcția și îndeplini obligațiile de serviciu ale funcționarului public cu statut special absent temporar.

(3) Raporturile de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare sînt de subordonare ierarhică.

(4) Raporturile de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare nu pot înceta prin demisie la instituirea stării de urgență sau a stării de asediu ori în caz de mobilizare și de război.

Secțiunea 2-a. Modificarea raporturilor de serviciu

Articolul69. Delegarea

(1) Funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare pot fi delegați pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu specifice funcției deținute, fără acordul în scris al acestora, de către directorul Administrației sau, după caz, de către șefii instituțiilor din subordine, să îndeplinească anumite activități în interesul subdiviziunii unde este încadrat, în aceeași localitate sau în altă localitate, pe o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice.

(2) Funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare pot fi delegați mai mult de 60 de zile calendaristice neîntrerupt pe parcursul unui an, cu acordul scris al acestora.

Articolul 70. Detașarea, trecerea temporară în altă funcție, împuternicirea în funcție de conducere

(1) Detașarea personalului din sistemul administrației penitenciare care are calitatea de funcționar public cu statut special se dispune în interesul autorității publice în care urmează să-și desfășoare activitatea, situată în aceeași localitate sau în altă localitate, pe o perioadă de cel mult 6 luni într-un an. Detașarea pe o perioadă mai mare de 6 luni se poate dispune numai cu acordul scris al celui în cauză, care nu poate depăși perioada de doi ani.

(2) Funcționarul public cu statut special este în drept să refuze detașarea din următoarele motive:

- a) graviditate;
- b) își crește singur copilul minor;
- c) este singurul întreținător al familiei;
- d) detașarea se face într-o localitate în care nu i se asigură condiții de trai;
- e) alte motive temeinice care justifică refuzul de a fi detașat.

(3) În situațiile specificate la alin.(2), funcționarul public cu statut special poate fi detașat numai cu acordul său scris.

(4) Trecerea temporară în altă funcție se poate dispune fără acordul funcționarului public cu statut special în caz de forță majoră și ca măsură de protecție a funcționarului public cu statut special.

(5) Ofițerii pot fi împuterniciți în funcții de conducere în subdiviziunea în care sînt încadrați sau în care au fost detașați. Împuternicirea în funcția de conducere se poate face pentru o perioadă de maximum 6 luni și se poate prelungi, cu acordul scris al acestora, potrivit competențelor, cu încă 6 luni. Pe perioada respectivă ofițerii beneficiază de drepturile salariale pentru funcția în care sînt împuterniciți, dacă acestea sînt mai mari decît cele ale funcției deținute.

Articolul 71. Transferul funcționarilor publici cu statut special

(1) Funcționarii publici cu statut special definitiv pot fi transferați în cadrul sistemului administrației penitenciare, la cerere sau în interesul serviciului, cu acordul lor, în aceeași ori în altă funcție prevăzută cu un coeficient de ierarhizare identic sau inferior, conform metodologiei aprobate prin ordin al ministrului justiției.

(2) Funcționarii publici cu statut special transferați în interesul serviciului beneficiază de drepturile prevăzute în legea salarizării.

Articolul 72. Revocarea din funcția de conducere

(1) Revocarea din funcția de conducere și numirea într-o altă funcție se dispun în cazul în care nu mai sînt întrunite condițiile necesare pentru îndeplinirea funcției de conducere, prin exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale privind organizarea eficientă, comportamentul și comunicarea, asumarea responsabilităților și aptitudinile manageriale.

(2) La verificarea organizării eficiente a activității vor fi avute în vedere, în principal, următoarele criterii: folosirea adecvată și eficientă a resurselor umane, materiale și financiare, evitarea pierderilor, evaluarea necesităților, gestionarea

situațiilor de criză, raportul dintre resursele investite și rezultatele obținute, gestionarea informațiilor, organizarea formării profesionale și repartizarea sarcinilor.

(3) La verificarea comportamentului și comunicării vor fi avute în vedere, în principal, comportamentul și comunicarea cu subalternii, cu persoanele aflate în stare de detenție, cu alte persoane sau instituții cu care se intră în contact, precum și cu mass-media, asigurarea accesului la informațiile de interes public și transparența decizională.

(4) La verificarea asumării responsabilității vor fi avute în vedere, în principal, modul de îndeplinire a atribuțiilor prevăzute de lege și regulamente, implementarea strategiilor naționale și sectoriale în domeniu și modul în care sînt respectate drepturile persoanelor private de libertate, precum și celelalte dispoziții legale privind executarea pedepselor.

(5) La verificarea aptitudinilor manageriale vor fi avute în vedere, în principal, capacitatea de organizare, capacitatea rapidă de decizie, rezistența la stres, autoperfecționarea, capacitatea de analiză, sinteză, previziune, strategie și planificare pe termen scurt, mediu și lung, inițiativa și capacitatea de adaptare rapidă.

(6) Ordinul de revocare din funcție poate fi contestat în instanța de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.

Secțiunea a 3-a. Punerea la dispoziție, suspendarea din funcție și întreruperea raporturilor de serviciu

Articolul 73. Punerea la dispoziție în cazurile desfășurării urmăririi penale și a procesului penal

(1) În cazul în care împotriva funcționarului public cu statut special din sistemul administrației penitenciare s-a început urmărirea penală, menținerea sa în activitate se hotărăște după soluționarea definitivă a cauzei, cu excepția situației în care a comis și alte abateri disciplinare, cînd operează procedura disciplinară obișnuită.

(2) Pe timpul urmăririi penale și al judecății, funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare poate fi pus la dispoziție, potrivit competențelor stabilite prin ordin al ministrului justiției. Funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare pus la dispoziție îndeplinește numai acele sarcini și atribuții de serviciu stabilite, în scris, de conducătorul subdiviziunii și beneficiază de drepturile bănești ale funcției minime corespunzătoare gradului special pe care îl are, la nivelul de bază, și de celelalte drepturi prevăzute de prezenta lege.

(3) În cazul în care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori achitarea, precum și în cazul încetării urmăririi penale ori a procesului penal, funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare va fi repus în toate drepturile anterioare, inclusiv compensarea celor de care a fost privat pe perioada punerii la dispoziție, respectiv a suspendării din funcție, potrivit competențelor stabilite prin ordin al ministrului justiției.

Articolul 74. Punerea la dispoziție în cazurile neimputabile

Funcționarii publici cu statut special, rămași neîncadrați în funcții din diferite cauze neimputabile, sînt puși la dispoziție, potrivit competențelor. Pe această perioadă beneficiază de salariul de bază avut și de celelalte drepturi bănești cuvenite pentru

activitatea desfășurată. Situația ofițerilor și subofițerilor puși la dispoziție se soluționează în termen de 2 luni.

Articolul 75.Suspendarea raporturilor de serviciu

(1) Suspendarea raporturilor de serviciu presupune încetarea îndeplinirii pentru o anumită perioadă a atribuțiilor de serviciu de către funcționarul public cu statut special. Pe timpul suspendării, funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare nu beneficiază de niciun drept dintre cele prevăzute de prezenta lege și este obligat să predea armamentul din dotare și legitimațiile de serviciu.

(2) Suspendarea raporturilor de serviciu poate interveni în circumstanțe ce nu depind de voința părților, prin acordul părților sau la inițiativa uneia dintre părți.

(3) Suspendarea raporturilor de serviciu se aprobă sau, după caz, se constată, prin actul administrativ al conducătorului care are competența legală de numire în funcție.

(4) Suspendarea raporturilor de serviciu se consemnează în dosarul personal și în carnetul de muncă.

Articolul 76.Suspendarea raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților

Raporturile de serviciu se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de:

- a) arest preventiv a funcționarului public cu statut special, inclusiv arestul la domiciliu sau în cazul aplicării arestului contravențional;
- b) concediu de maternitate;
- c) boală sau traumatism, în condițiile stabilite de ministrul justiției;
- d) carantină;
- e) detașare;
- f) forță majoră, confirmată în modul stabilit, ce nu impune încetarea raporturilor de serviciu;
- g) survenirii circumstanțelor prevăzute la art.43 alin.(1), precum și;
- h) în alte cazuri prevăzute de legislație.

Articolul 77.Suspendarea raporturilor de serviciu de către Administrația Națională a Penitenciarelor

(1) Raporturile de serviciu pot fi suspendate de către Administrație în următoarele cazuri:

- a) cerere a organelor de control sau de drept, conform legislației în vigoare;
- b) trimitere în instanța de judecată a dosarului penal privind comiterea de către funcționarul public cu statut special a unei infracțiuni incompatibile cu munca prestată, pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești;
- c) pe durata anchetei de serviciu în privința funcționarului public cu statut special, dacă exercitarea în continuare a atribuțiilor de către acesta ar putea afecta desfășurarea obiectivă a anchetei și rezultatele acesteia;
- d) în caz de dispariție – pînă la declararea dispariției fără urmă sau declararea decesului, în modul stabilit de lege;
- e) în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) Funcționarii publici cu statut special ale căror raporturi de serviciu au fost suspendate în condițiile alin.(1) lit. a)-d), la reîncadrare în funcție, pot beneficia de salariul mediu pentru perioada respectivă în condițiile prevăzute de Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545 din 25 februarie 1998.

Articolul 78.Suspendarea raporturilor de serviciu la cererea funcționarului public cu statut special

(1) La cererea funcționarului public cu statut special, raporturile de serviciu se suspendă în caz de:

- a) înregistrare, în condițiile legii, în calitate de concurent electoral;
- b) desfășurarea unei activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale pe o perioadă nu mai mare de 3 ani cu acordul Administrației;
- c) concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, în condițiile legii;
- d) concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 6 ani, în condițiile legii;
- e) concediu pentru îngrijirea unei rude bolnave, până la gradul IV inclusiv, cu durata de până la un an, conform certificatului medical;
- f) îngrijire a copilului cu dizabilități până la vârsta de 14 ani;
- g) în alte circumstanțe prevăzute de lege.

(2) Cererea de suspendare a raporturilor de serviciu se depune în scris, cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte de data de la care se solicită suspendarea.

Articolul 79.Reîncadrarea în funcție a funcționarului public cu statut special în urma suspendării raporturilor de serviciu

(1) În cazurile în care motivele ce au provocat suspendarea raporturilor de serviciu încetează sau, după caz, survine sau se constată sfârșitul perioadei pentru care a fost aprobată cererea de suspendare, funcționarul public cu statut special este reîncadrat în funcția exercitată înainte de suspendare sau într-o funcție echivalentă vacantă ori temporar vacantă dacă cea anterioară nu mai există. Dacă în cadrul subdiviziunii nu există funcție echivalentă vacantă ori temporar vacantă, cu acordul în scris al funcționarului public cu statut special, acesta poate fi reîncadrat într-o funcție de nivel inferior în cadrul subdiviziunii sau într-o funcție echivalentă în cadrul sistemului administrației penitenciare, iar dacă funcționarul nu acceptă transferul, acesta este eliberat din funcție în condițiile art. 82 alin. (1) lit. a) sau b).

(2) Reîncadrarea funcționarului public cu statut special în funcție înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobată suspendarea raporturilor de serviciu se face la cererea acestuia, de pusă cu cel puțin 14 zile înainte de reîncadrare.

(3) Reîncadrarea funcționarului public cu statut special în condițiile alin. (1) și (2) se dispune prin act administrativ al conducătorului care are competență legală de numire în funcție.

(4) Pe perioada suspendării raporturilor de serviciu, Administrația și instituțiile subordonate acesteia au obligația să rezerve funcția publică. Ocuparea acesteia de către o altă persoană se face pe o perioadă determinată. Pe perioada suspendării, raporturile

de serviciu nu pot înceta și nu pot fi modificate decât la inițiativa sau cu acordul funcționarului public cu statut special respectiv, cu excepția încetării raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților.

Secțiunea a 4-a. Încetarea raporturilor de serviciu

Articolul 80. Încetarea raporturilor de serviciu

(1) Raporturile de serviciu încetează în următoarele cazuri:

- a) în circumstanțe ce nu depind de voința părților;
- b) eliberare din funcție;
- c) concediere;
- d) demisie.

(2) La încetarea raporturilor de serviciu, funcționarul public cu statut special este obligat în termen de până la 10 zile calendaristice să transmită gestiunea funcției.

(3) Drepturile bănești cuvenite, altele decât drepturile salariale, se achită în termen de 30 de zile de la data încetării raporturilor de serviciu, cu excepția cazurilor ce nu depind de voința părților.

Articolul 81. Încetarea raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților

(1) Raporturile de serviciu încetează în circumstanțe ce nu depind de voința părților în următoarele cazuri:

- a) decesul funcționarului public cu statut special;
- b) rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care persoana este declarată dispărută fără urmă sau decedată;
- c) pierderea cetățeniei Republicii Moldova;
- d) ca urmare a constatării, prin hotărâre judecătorească definitivă, a nulității absolute a actului administrativ de numire în funcția publică cu statut special;
- e) ca urmare a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, ca pedeapsă de bază sau complementară, în temeiul sentinței judecătorești definitive prin care s-a dispus această interdicție;
- f) împlinirea vârstei maxime de aflare în serviciu prevăzute la art. 87;
- g) la expirarea termenului pentru care funcția publică cu statut special a fost ocupată pe o perioadă determinată sau în cazul reîncadrării funcționarului public cu statut special înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobată suspendarea raporturilor de serviciu;
- h) ca urmare a admiterii cererii de restabilire în funcție a unui funcționar public cu statut special eliberat sau concediat ilegal, de la data pronunțării de către instanța de judecată a hotărârii prin care s-a dispus restabilirea, în cazul în care se refuză transferul într-o altă funcție;
- i) forță majoră, confirmată în modul stabilit, care exclude posibilitatea continuării raporturilor de serviciu.

(2) Încetarea raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților se face în termen de 5 zile lucrătoare de la intervenirea sau aducerea la cunoștința Administrației a cazului respectiv, prin actul administrativ al angajatorului.

Articolul 82. Încetarea raporturilor de serviciu în caz de eliberare din funcție

(1) Funcționarul public cu statut special este eliberat din funcție prin act administrativ semnat de angajator, care i se comunică în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcția publică cu statut special, în următoarele cazuri:

a) lichidarea subdiviziunii ori mutarea acesteia în altă localitate, în cazul în care funcționarul public cu statut special nu acceptă să o urmeze;

b) reducerea personalului subdiviziunii prin desființarea unor posturi de natura celui ocupat de funcționarul public cu statut special în cauză, ca urmare a reorganizării, în cazul în care acesta refuză oferta conducerii subdiviziunii sau a Administrației de trecere în altă funcție;

c) la expirarea termenului contractului individual de muncă;

d) starea sănătății fizice și/sau psihice a funcționarului public cu statut special, constatată prin decizie a comisiei medico-militare a Administrației, nu îi mai permite acestuia să își îndeplinească atribuțiile corespunzătoare funcției deținute;

e) ca urmare a imposibilității transferului funcționarului public aflat în situația specificată la art. 65 alin. (4);

f) ca urmare a transferului într-o altă autoritate publică de apărare națională, securitate a statului și ordine publică, cu respectarea reglementărilor legale specifice instituției la care solicită transferul, cu acordul ambelor autorități.

(2) În cazul eliberării din funcția publică cu statut special în condițiile alin. (1) lit. a) și b), funcționarul public cu statut special va fi preavizat în acest sens cu 2 luni înainte, iar în restul cazurilor – cu 15 zile calendaristice. Termenul de preavizare nu include perioada aflării funcționarului în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, precum și în concediu medical.

(3) În perioada de preaviz, funcționarului public cu statut special îi poate fi redus programul de muncă, cu până la 2 ore zilnic, fără reducerea salariului cuvenit.

(4) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a) și b), în perioada de preaviz, dacă în cadrul sistemului administrației penitenciare există funcție publică cu statut special vacantă sau temporar vacantă corespunzătoare, funcționarul public cu statut special este transferat, în interesul serviciului sau la cerere, în această funcție. Funcționarul public cu statut special de conducere are prioritate la ocuparea unei funcții vacante sau temporar vacante de nivel inferior.

(5) În cazul eliberării funcționarilor publici cu statut special în temeiul alin. (1) lit. a) și b), Administrația și instituțiile subordonate sînt obligate să prezinte, în modul stabilit, cu 2 luni înainte de eliberare, agenției teritoriale pentru ocuparea forței de muncă informațiile privind funcționarii publici cu statut special care urmează a fi disponibilizați.

(6) Nu se admite eliberarea funcționarului public cu statut special în perioada aflării lui în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, în concediu medical, în perioada concediului de maternitate, concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vîrstă de la 3 la 6 ani, precum și în perioada detașării, cu excepția cazului de lichidare a subdiviziunii.

(7) În cazul reducerii efectivului de personal sau lichidării de funcții, nu pot fi înființate posturi similare celor lichidate pe parcursul unui an din momentul în care au avut loc schimbările respective.

Articolul 83. Concedierea

(1) Funcționarul public cu statut special este concediat din funcție prin act administrativ semnat de angajator, care i se comunică în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, cu excepția lit.a) – în cazul respectiv se aplică prevederile art. 93 alin.(1), însă anterior datei concedierii din funcția publică cu statut special, în următoarele cazuri:

- a) i s-a aplicat sancțiunea disciplinară a concedierii din funcție;
- b) a fost condamnat prin hotărâre judecătorească definitivă pentru săvârșirea de infracțiuni sau liberat de răspundere penală în cazurile menționate la art. 53 Cod penal;
- c) a prezentat documente false și/sau informații denaturate la încheierea contractului individual de muncă sau a tăinuit fapte care ar împiedica angajarea în funcția publică cu statut special;
- d) este declarat necorespunzător din punct de vedere profesional, ca funcționar public cu statut special, debutant, sau este notat cu calificativul ”nesatisfăcător”, ca funcționar public cu statut special, definitiv, în condițiile prezentei legi;
- e) dacă s-a ivit un motiv legal de incompatibilitate, iar funcționarul public cu statut special nu acționează pentru încetarea acesteia în termen de o lună;
- f) a refuzat depunerea jurământului de credință prevăzut la art. 29 alin. (2) - se revocă actul administrativ de numire în funcție;
- g) a absentat nemotivat de la serviciu timp de 4 ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare;
- h) nu a respectat restricțiile și interdicțiile prevăzute de prezenta lege;
- i) ca urmare a refuzului neîntemeiat de a accepta detașarea în interesul serviciului.

(2) Nu se admite concedierea funcționarului public cu statut special în perioada aflării lui în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, în concediu medical, în perioada concediului de maternitate, concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 6 ani, precum și în perioada detașării, cu excepția cazului de lichidare a subdiviziunii.

(3) Împotriva ordinului de concediere din funcție funcționarul public cu statut special se poate adresa instanței de contencios administrativ competente.

Articolul 84. Demisia

(1) Funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au dreptul de a solicita, în scris, încetarea raporturilor de serviciu prin demisie.

(2) Demisia are loc și în cazul încetării raporturilor de serviciu la împlinirea vechimii în muncă ce permite funcționarilor publici cu statut special dreptul la pensie.

(3) Demisia produce efecte după 14 zile calendaristice de la data înregistrării acesteia, dacă funcționarul public cu statut special în cauză și directorul Administrației

sau, după caz, conducătorul instituției din subordinea acesteia nu au convenit alt termen mai scurt.

(4) În cazul funcțiilor de conducere, demisia produce efecte după 30 de zile calendaristice de la data înregistrării acesteia.

(5) În cazul demisiei funcționarului public cu statut special în legătură cu pensionarea, în perioada aflării acestuia în concediul pentru îngrijirea copilului, înmatricularea într-o instituție de învățământ, trecerea cu traiul în altă localitate, angajatorul va accepta demisia în termenul indicat în cerere în limita perioadelor stabilite la alin. (3) sau (4), după caz.

(6) Funcționarul public cu statut special poate retrage cererea de demisie, dar numai pînă la împlinirea termenului de la care demisia produce efecte.

(7) Demisia poate avea loc și în perioadele stipulate în art.83 alin.(2).

Articolul 85. Rezerva sistemului administrației penitenciare

(1) Sînt considerați în grupa de rezervă a sistemului administrației penitenciare, funcționarii publici cu statut special definitiv care, la încetarea raporturilor de serviciu din cadrul sistemului administrației penitenciare, nu au atins vîrsta maximă de menținere în activitate prevăzută în art.87, iar după starea sănătății – sînt clasați de către comisia medico-militară a Administrației apți sau apți necombatant pentru serviciu.

(2) Nu se consideră în grupa de rezervă a sistemului administrației penitenciare, funcționarii publici cu statut special definitiv care, la încetarea raporturilor de serviciu din cadrul sistemului administrației penitenciare, au atins vîrsta maximă de menținere în activitate prevăzută în art.87 sau sînt recunoscuți de către comisia medico-militară a Administrației Naționale a Penitenciarelor inapți pentru serviciu, cu excluderea din evidență. Personalul respectiv constituie grupa de retragere a sistemului administrației penitenciare.

(3) Ulterior încetării raporturilor de serviciu din cadrul sistemului administrației penitenciare, personalul prevăzut la alin.(1), concomitent cu împlinirea vîrstei maxime prevăzute în art.87, va trece din grupa de rezervă în grupa de retragere.

(4) Persoanele cărora le-au fost retrase gradele speciale prin decizie definitivă a instanței judecătorești se exclud din evidența de rezerviști ai sistemului administrației penitenciare.

Articolul 86. Evidența rezerviștilor sistemului administrației penitenciare

(1) Evidența ofițerilor și subofițerilor din sistemul administrației penitenciare după încetarea raporturilor de serviciu se stabilește prin ordin al ministrului justiției.

(2) Funcționarul public cu statut special este obligat ca, în termen de 15 zile de la data încetării raportului de serviciu, să se prezinte la centrul militar pe raza căruia domiciliază, pentru a fi luat în evidență ca rezervist cu specialitatea “penitenciare”, în raport de gradul militar echivalent gradului special avut la data încetării raporturilor de serviciu.

(3) Funcționarii publici cu statut special luați în evidență ca rezerviști pot fi concentrați sau mobilizați pentru completarea efectivelor subdiviziunilor sistemului administrației penitenciare, în condițiile prevăzute de lege.

(4) Ministerul Justiției va iniția procedura încheierii unui protocol cu Ministerul Apărării în scopul înființării grupei de evidență “sistemul administrației penitenciare”, specialitatea “penitenciare” pentru ofițerii și subofițerii de penitenciare trecuți în rezervă cu grade speciale echivalente. Clasele de evidență în rezervă se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

Articolul 87. Vârsta maximă de menținere în activitate

(1) Funcționarii publici cu statut special nu pot fi menținuți în activitate și în funcție după împlinirea vârstei de pensionare pentru limita de vârstă de 55 de ani pentru ofițeri și 50 de ani pentru subofițeri.

(2) În mod excepțional, la cerere, funcționarii publici cu statut special pot fi menținuți în activitate și în funcție pentru unul sau mai multe termene dar nu mai mult de 5 ani peste limita de vârstă prevăzută la alin. (1). Decizia privind prelungirea termenului de aflare în serviciu peste limita de vârstă se aprobă de ministrul justiției, directorul Administrației sau șeful instituției subordonate, în funcție de competențele stabilite la art. 30, cu condiția ca funcționarul public cu statut special să fie apt pentru serviciu.

Capitolul X

RĂSPUNDEREA FUNCȚIONARILOR PUBLICI CU STATUT SPECIAL

Secțiunea 1. Răspunderea disciplinară, penală, contravențională și civilă a funcționarului public cu statut special

Articolul 88. Abaterea disciplinară, răspunderea penală, contravențională și civilă

(1) Încălcarea cu vinovăție de către funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, indiferent de funcția sau gradul special pe care le dețin, a îndatoririlor de serviciu ce le revin, inclusiv a normelor de comportare, constituie abatere disciplinară, dacă faptele nu atrag răspunderea penală sau contravențională.

(2) Funcționarul public cu statut special care a cauzat suferințe sau daune materiale în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, acționând în limitele legii, este absolvit de răspundere.

(3) Urmărirea penală a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare se efectuează de către organul competent.

Secțiunea 2-a. Abateri disciplinare

Articolul 89. Faptele ce constituie abateri disciplinare

Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

a) manifestările care lezează imaginea și reputația autorității publice în care își desfășoară activitatea funcționarul public cu statut special;

- b) neglijența și/sau tergiversarea, în mod repetat, în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, a dispozițiilor legale sau a celor primite de la conducătorii ierarhic superiori ori de la autoritățile anume abilitate de lege;
- c) întârzierea repetată și nejustificată în îndeplinirea sarcinilor de serviciu;
- d) depășirea atribuțiilor de serviciu ori manifestarea unui comportament necorespunzător față de persoanele private de libertate, care contravine legii privind executarea pedepselor, sau față de alte persoane cu care se intră în contact în timpul serviciului;
- e) absența nemotivată ori întârzierea repetată la serviciu;
- f) părăsirea nejustificată a locului de muncă în timpul programului de lucru;
- g) producerea, din intenție, de pagube materiale subdiviziunii din care face parte sau patrimoniului Administrației;
- h) încălcarea normelor privind confidențialitatea activității desfășurate;
- i) nerespectarea prevederilor jurământului de credință;
- j) imixtiunea ilegală în activitatea altui funcționar public cu statut special;
- k) intervenția pentru influențarea soluționării unei cereri privind satisfacerea intereselor oricărei persoane;
- l) nerespectarea prevederilor referitoare la incompatibilități și conflicte de interese;
- m) interzicerea sau împiedicarea exercitării libertăților publice și a drepturilor sindicale ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare;
- n) desfășurarea în timpul programului de lucru a unor activități ce împiedică realizarea normală a atribuțiilor de serviciu;
- o) încălcarea regulilor de organizare și desfășurare a concursului, a regulilor de evaluare a performanțelor profesionale ale funcționarilor publici cu statut special;
- p) nerespectarea obligațiilor de serviciu și a interdicțiilor prevăzute la art. 63 și 64.

Secțiunea 3-a. Sancțiuni disciplinare

Articolul 90. Sancțiunile disciplinare

Pentru comiterea abaterilor disciplinare, funcționarului public cu statut special îi pot fi aplicate următoarele sancțiuni disciplinare:

- a) mustrare;
- b) amânarea avansării în grade speciale sau funcții superioare, pe o perioadă de la unu la doi ani;
- c) retrogradarea într-o funcție inferioară până la cel mult nivelul de bază al gradului special deținut;
- d) retrogradarea în grad special;
- e) revocarea din funcția de conducere;
- f) concedierea.

Secțiunea 4-a. Procedura aplicării și termenul de acțiune al sancțiunilor disciplinare

Articolul 91. Procedura precedată aplicării sancțiunilor disciplinare

(1) La individualizarea sancțiunii disciplinare ce urmează a fi aplicată, se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportamentul general în cadrul serviciului a autorului abaterii, precum și de existența altor sancțiuni disciplinare.

(2) Sancțiunea disciplinară poate fi aplicată numai după efectuarea cercetării prealabile a faptei ce constituie abatere disciplinară săvârșită de funcționarul public cu statut special în cauză și audierea acestuia de către comisiile prevăzute la art. 94.

(3) Explicațiile funcționarului public cu statut special se consemnează în scris, sub sancțiunea nulității. Refuzul funcționarului public cu statut special de a prezenta explicațiile sau de a semna o declarație privitoare la abaterile disciplinare imputate se consemnează într-un proces-verbal.

(4) Sancțiunea disciplinară se aplică în maximum 30 de zile calendaristice de la depistarea abaterii, fără a socoti timpul, când funcționarul public cu statut special a fost bolnav sau a aflat în concediu, dar nu mai târziu de șase luni de la data comiterii faptei. Excepție fac încălcările legislației cu privire la declararea veniturilor și a proprietății și cu privire la conflictul de interese, sancțiunile disciplinare aplicându-se în termen de cel mult 6 luni de la data rămânerii definitive a actului prin care se constată săvârșirea abaterii disciplinare.

(5) Concluziile anchetei de serviciu referitoare la abateri, din care rezultă date și indici că au fost săvârșite infracțiuni, se remit spre examinare organelor competente.

Articolul 92. Competențele în aplicarea sancțiunilor disciplinare

Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 90 se aplică de ministrul justiției, directorul Administrației sau de conducătorul instituției din subordinea acesteia, la propunerea comisiei de disciplină, în funcție de competențele prevăzute la art. 30.

Articolul 93. Aplicarea sancțiunii disciplinare

(1) Sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin, care se comunică funcționarului public cu statut special sancționat, în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii actului administrativ, cu excepția sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 90 lit. f) care urmează a-i fi comunicată în ziua emiterii ordinului.

(2) Funcționarul public cu statut special nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de contencios administrativ competente.

Articolul 94. Comisiile de disciplină

(1) Comisiile de disciplină se constituie în cadrul Administrației și instituțiilor subordonate și au competența de a efectua cercetarea faptei ce constituie abatere disciplinară și de a propune, dacă se constată vinovăția, una dintre sancțiunile disciplinare ce urmează să fie aplicate persoanei în cauză. Comisia de disciplină din cadrul Administrației are competența de a cerceta faptele comise de funcționarii publici cu statut special din cadrul Administrației și de ofițerii numiți în funcții publice de conducere din instituțiile subordonate, iar comisiile de disciplină constituite la nivelul instituțiilor subordonate au competența de a cerceta faptele comise de ofițerii care

indeplinesc funcții de execuție și subofițerii, încadrați în statele de organizare ale acestora.

(2) Faptele ce constituie abateri disciplinare, comise de director și directorii adjuncți ai Administrației, sînt examinate de către comisia de disciplină din cadrul Ministerului Justiției.

(3) Modul de constituire, organizare și desfășurare a activității comisiilor de disciplină se stabilește prin ordin al ministrului justiției.

Articolul 95. Termenul de acțiune a sancțiunii disciplinare

(1) Termenul de acțiune a sancțiunii disciplinare nu poate depăși un an de la data aplicării, cu excepțiile prevăzute de lege. Dacă, pe parcursul acestui termen, funcționarul public cu statut special nu va fi supus unei noi sancțiuni disciplinare, se consideră că lui nu i s-a aplicat sancțiune disciplinară.

(2) Ca formă de stimulare, sancțiunea disciplinară poate fi revocată înainte de termen, peste cel puțin 6 luni de la data aplicării, prin ordinul conducătorului care a aplicat-o sau al ministrului justiției, cu excepția celor prevăzute la art. 90 lit. c)-f).

(3) În interiorul termenului de validitate a sancțiunii disciplinare, funcționarului public cu statut special sancționat nu i se pot aplica stimulări prevăzute la art. 55 alin. (2)-(4) cu excepția art. 55 alin. (2) lit. c).

Secțiunea 5-a. Răspunderea patrimonială

Articolul 96. Răspunderea patrimonială a funcționarilor publici cu statut special

Funcționarul public cu statut special răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate în conformitate cu legislația în vigoare.

Capitolul XI

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 97. Măsurile de gestionare a personalului Administrației Naționale a Penitenciarelor

(1) În cazul în care, la momentul intrării în vigoare a prezentei legi, colaboratorii sistemului penitenciar dețin alte grade speciale decît cele prevăzute de prezenta lege, lor li se conferă gradele speciale echivalente.

(2) Colaboratorii sistemului penitenciar al Departamentului Instituțiilor Penitenciare și subdiviziunile din subordinea acestuia, se numesc funcționari publici cu statut special în sistemul administrației penitenciare.

(3) Personalul civil din cadrul Departamentului Instituțiilor Penitenciare și subdiviziunile din subordinea acestuia, care are atribuții similare cu personalul prevăzut la alin.(2) și îndeplinește condițiile prezentei legi va dobîndi calitatea de funcționar public cu statut special în sistemul administrației penitenciare.

(4) Persoanele care, după intrarea în vigoare a prezentei legi, nu vor fi funcționari publici cu statut special, dar vor continua să exercite aceleași activități în cadrul sistemului administrației penitenciare într-o funcție publică, li se vor echivala gradele speciale cu categoriile de calificare ale funcționarilor publici după cum urmează:

- a) general-maior de justiție – consilier de stat al Republicii Moldova de clasa a III-a;
- b) colonel de justiție – consilier de stat de clasa I;
- c) locotenent-colonel de justiție – consilier de stat de clasa a II-a;
- d) maior de justiție – consilier de stat de clasa a III-a;
- e) căpitan de justiție – consilier de clasa I;
- f) locotenentmajor de justiție – consilier de clasa a II-a;
- g) locotenent de justiție – consilier de clasa a III-a.

Articolul 98. Dispozițiile tranzitorii referitoare la personalul care nu îndeplinește condițiile minime de studii prevăzute de prezenta lege

(1) Personalul din cadrul Departamentului Instituțiilor Penitenciare și a subdiviziunilor din subordinea acestuia va fi numit în funcții echivalente celor deținute anterior.

(2) Personalul prevăzut la alin. (1) numit în funcții publice cu statut special, care nu îndeplinește condițiile minime de studii prevăzute la art. 20 alin. (1), va fi menținut în activitate până la îndeplinirea condițiilor de pensionare, fără a fi promovat în funcții și/sau grade speciale.

Articolul 99. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare în 6 luni de la publicare.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi:

a) va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;

c) va elabora și va aproba hotărârea privind organizarea și funcționarea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) Ministrul Justiției, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului privind organizarea și funcționarea Administrației Naționale a Penitenciarelor, va elabora și aproba Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

(4) Sintagma „Departamentul Instituțiilor Penitenciare” cuprinsă în alte legi se substituie cu sintagma „Administrația Națională a Penitenciarelor”.

(5) Articolul 195 din Codul de Executare va avea următorul cuprins:

„Articolul 195. Instituțiile care asigură executarea pedepsei închisorii

(1) Executarea pedepsei închisorii se asigură de penitenciare conform prevederilor prezentului cod și ale actelor normative adoptate în conformitate cu acesta, inclusiv ale Statutului executării pedepsei de către condamnați, aprobat de Guvern.

(2) Bazele activității instituțiilor sistemului penitenciar, principiile de organizare a acestora, statutul juridic, drepturile și obligațiile personalului sistemului penitenciar sînt reglementate în Legea cu privire la sistemul penitenciar.

(3) Penitenciarele de tip deschis sînt instituțiile penitenciare ce asigură, în condițiile legislației în vigoare, executarea pedepselor persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvîrșite din imprudență.

(4) Penitenciarele de tip semiînchis sunt instituțiile penitenciare ce asigură, în condițiile legislației în vigoare, executarea pedepselor persoanelor condamnate pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave săvârșite cu intenție.

(5) Penitenciarele de tip închis sunt instituțiile peniteciare ce asigură, în condițiile legislației în vigoare, executarea pedepselor persoanelor condamnate pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și persoanelor care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă.

(6) Penitenciarele pentru minori sunt instituțiile peniteciare ce asigură, în condițiile legislației în vigoare, ispășirea pedepselor persoanelor în vîrsta de pînă la 18 ani, precum și condamnații adulți în vîrstă de pînă la 23 ani în privința cărora instanța de judecată, la demersul administrației penitenciare, a dispus continuarea executării pedepsei în penitenciarul respectiv.

(7) Penitenciarele pentru femei sunt instituțiile peniteciare ce asigură executarea pedepselor persoanelor de sex feminin în condițiile legislației în vigoare.

(8

) Casele de arest sînt instituții penitenciare teritoriale, ce deserveșc organele de urmărire penală și instanțele de judecată, care funcționează în unitățile administrativ-teritoriale atribuite în competența caselor de arest. În casele de arest, cu respectarea particularităților detenției, se pot deține:

a) preveniții;

b) persoanele față de care a fost aplicată sancțiunea arestului contravențional;

c) condamnații la pedeapsa închisorii care au fost transferați în casele de arest în vederea asigurării unor măsuri de profilaxie, de securitate sau în vederea asigurării protecției acestora, precum și;

d) persoanele cărora pedeapsa aplicată inițial sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității le-a fost înlocuită cu pedeapsa închisorii.”

(6) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 1036-XIII din 17 decembrie 1996 cu privire la sistemul penitenciar (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr. 57-60, art. 187) cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI